

به چسبهای آلی مصنوعی در ضخامت و عرضهای مختلف، به صورت خودچسب.

پ - فلزی : فولیهای فلزی که اغلب آلومینیوم است، این ورقها، آگشته به چسبهای آلی مصنوعی است و در انواع متنوعی به صورت خودچسب تولید می شوند و در برابر حرارت مقاوم‌تر از چسبهای دیگرند.

ت - نوارچسب کاغذی : نوعی از آن خودچسب است و بعضی از آنها را باید در یکی از سطوح آن که کاملاً آگشته شده است با آب مرطوب کرد و بعد چسباند. این نوار پس از مرطوب کردن خودچسب است و از نظر ضخامت، عرض، رنگ و ... بسیار متنوع می باشد.

تفصیمات نوار چسبها

۱- نوارچسب معمولی

۲- نوارچسب دو رو چسب

۳- نوار ترانسپارنت (بسیار شفاف و شیشه‌ای)

۴- اپک (مات و پشت ناپیدا)

۵- اپک پلاستیکی پهن و باریک

۶- اپک پارچه‌ای پهن و باریک

۷- اپک تفلون

۸- آلی (از جنس مواد آلی)

۹- اپک آلی نقش‌دار

أنواع ابزار ماكت‌سازی (قیچیها، اره‌ها، تیغها، دستگاه بشش پلاستوفوم، گیره و غیره)

ابزارهای ماكت‌سازی، بسیار فراوان و متفاوتند؛ لیکن هر ماكت‌ساز، بنا به ذوق، سلیقه، کاربرد و تواناییهای شخصی خود نیز، به ساخت ابزاری مناسب برای کار مورد نظر خویش، اقدام می‌کند و بدین سبب است که نمی‌توان تمامی ابزار ماكت‌سازی را فهرست‌وار نام برد. با این همه، در زیر به برخی از آنها که مهم‌تر و متداول‌ترند اشاره می‌نماییم:

ابزارهای ماكت‌سازی: تنوع مواد و مصالح و کاربرد آنها باعث شده است تا انسان از وسایلی استفاده کند که سرعت، دقت و ایمنی را در کارهای افزایش دهد. به هر نوع وسیله‌ای که باعث ایجاد سرعت، دقت و ایمنی در انجام

می‌شود و گران‌قیمت است.

چسبهای آلی مصنوعی: مقاومت مکانیکی زیاد، پایداری در برابر عوامل فساد بیولوژیکی، پایداری در برابر حرارت (تا حدی)، قدرت چسبندگی زیاد و به دو صورت گرم‌ما سخت و گرم‌نرم از ویژگیهای این نوع چسبهای است.

الف - گرم‌ما سخت : مثل اوره فرمالدئید که مقاومت بیش‌تری در برابر رطوبت دارد.

ب - گرم‌نرم : چسبهای سلولزی، پلی‌وینیل (چسب چوب)، کائوچوی طبیعی و چسبهای متفرقه می‌باشند. در اثر حرارت نرم می‌شوند و در مقابل آب و رطوبت، مقاومت زیادی ندارند و امتیاز آن سرعت و سهولت عمل، تمیز بودن کار، قابلیت ارتتاحی و مقاومت زیاد نسبت به کشش است.

معایب: گرانی مواد اولیه، ناپایداری در برابر آب و نرم شدن در حرارت

چسبهای سریشم: از جمله چسبهای طبیعی حیوانی است که از استخوان و پوست حیوانات تهیه می‌شود.

چسب نشاسته‌ای: از خمیر یا نشاسته، سیب‌زمینی، گندم، ذرت و برنج به دست می‌آیند. ارزانی، سهولت در استفاده و مقاومت نسبی از مشخصه‌های آنهاست.

سریشم کاریت: از متراکم کردن اوره و فرمول به دست می‌آید و در مجاورت اسیدها و بازها سخت می‌شود. شهرت جهانی دارد و برای قطعات چوب به کار می‌رود.

دسته‌ای از چسبها که در صنعت چوب کاربرد دارند به عنوان مثال و برای آشنایی شما، در جدول انتهای مبحث چسبها، معرفی شده‌اند.

چسبهای نواری: اساس آنها آگشته نمودن یک لایه نازک از مواد چسبندۀ طبیعی یا مصنوعی است. این لایه از جنسهای مختلفی تشکیل شده است.

الف - نوارچسب پارچه‌ای : الیاف طبیعی و مصنوعی که به چسبهای آلی آگشته‌اند و در ضخامت و عرضهای مختلف تولید می‌شوند این چسبها، خودچسب‌اند.

ب - پلاستیکی : فیلمهای نازک پلاستیکی آگشته

چسبهای آلی					چسبهای معدنی	مبدأ تهیه چسب		
چسبهای آلی مصنوعی			چسبهای آلی طبیعی					
متفرقه	تغییرشکل دهنده در گرما (ترموپلاست)	سخت‌شونده در گرما (ترموست)	حیوانی	گیاهی				
مخلوطی از چندین نوع چسب	چسبهای سلولزی چسبهای پلی‌وینیک چسبهای کائوچوی مصنوعی	فنوپلاست : فل - فرمل رزرسین - فرمل آمینوپلاست : اوره - فرمل ملامین - فرمل	سریشم ماهی چسب سوزا چسب آلبومین چسب کازئین چسب تانن چسب کائوچو	چسب نشاسته چسب سوزا چسب آلبومین چسب کازئین چسب تانن چسب کائوچو	سیلیکات‌ها سیلیکات سدیم			

کاغذبری برای بریدن فلزات و یا بالعکس، کار درستی نیست و باعث خرابی تیغه قیچی یا ایجاد نقص در ماکت می‌شود.

قیچیهای گردبر: این گونه قیچیها، دارای تیغه‌های منحنی هستند و قدرت مانور خوبی را در بریدن خطوط منحنی دارند. **قیچیهای آهن بری:** این قیچیها دارای تیغه‌های کوتاهی هستند. بنابراین از قدرت زیادی برخوردارند اما سرعت آنها پایین است. از این قیچیها، برای بریدن ورقهای فلزی و نظایر آن استفاده می‌کنند.

قیچیهای چپ و راست بر: معمولاً قیچیهای فلزی، به خاطر کاربردشان در برشهایی که قسمت راست ورق در اثر برش منحنی می‌شود که شاید دورریز باشد به «قیچیهای چپ بر» و دسته دیگر که بر عکس برش می‌دهند و در قسمت چپ ورق تغییر شکل نامطلوب ایجاد می‌کنند، «راست بر» نامیده می‌شوند.

قیچیهای ثابت: قیچیهایی هستند که معمولاً روی میز یا چهارپایه بسته می‌شوند و می‌توانند ورقها و مفتولهای ضخیم‌تر را برش دهند.

انواع اره: ظرفت در ماکت، بسیار حائز اهمیت است. یکی از ابزارهایی که برای شکل دادن و بریدن قطعات چوبی، پلاستیکها و فلزات به کار می‌رود اره است.

اره مویی: این نوع اره از قطعه‌ای به شکل U انگلیسی و معمولاً از جنس لوله فلزی ساخته شده است که تیغه اره‌ای طریف، درین دوسر آن بین پیچهای خروسوکی، محکم می‌شود.

کارها شود در اصطلاح، «ابزار» می‌گویند. ابزارها بر دونوع‌اند :

۱- ابزارآلات ساده (که اغلب ابزار دستی‌اند)

۲- ابزارآلات دقیق و پیچیده

در ماکت سازی، از مصالح متنوعی استفاده می‌شود که برای کار کردن با آنها، طبعاً به ابزارهای مختلفی نیاز است. از هریک از ابزارها باید در جای خود استفاده کرد. این امر مستلزم شناخت ابزارهای گوناگون با کاربری خاص خود است. در اینجا به برخی از ابزارها اشاره می‌کنیم :

ابزار ساده

انواع قیچیها: قیچی ابزاری است که برای بریدن صفحاتی از جنس کاغذ، مقوا، ورقهای فلزی، ورقهای پلاستیکی و گاهی، مفتولهای نرم مورد استفاده قرار می‌گیرد. قیچیها یا دستی‌اند یا ثابت.

قیچی کاغذبری یا خیاطی: این قیچیها دارای تیغه بلندی هستند؛ بنابراین از سرعت خوبی برخوردارند. اما قدرت آنها در برش ضعیف است. به همین دلیل از این نوع قیچی، تنها باید برای بریدن کاغذ، پارچه و نظایر آن استفاده کرد.

البته باید به این نکته توجه داشت که استفاده صحیح از ابزارها، هم باعث افزایش عمر آنها می‌شود و هم اینزارت سالم، کار طریف و زیبا را دریی خواهد داشت. پس به کار بردن قیچی

شکل ۳۵—تعدادی از وسایل و ابزار ماقتسازی

اره گرددبر: این نوع اره، شبیه اره نجاری معمولی است. با این تفاوت که تیغه آن باریک‌تر است. از آن برای بریدن و درآوردن شکل‌های مختلف از داخل تخته سه‌لا، فیر، مقواهای بسیار کلفت و سخت و همچنین تسویان استفاده می‌شود. این اره، در دو نوع دستی و برقی عرضه می‌شود.

اره آهن‌بر: از این نوع اره، برای بریدن فلزات و اشکال زاویه‌دار و نسبتاً پریچ و خم فلزی استفاده می‌شود. در این نوع اره، تیغه با دندانه درشت‌تر، برای ورقه‌های آکریلیک (پلکسی گلاس) کاربرد دارد.

دوسر تیغه آن دارای محلی برای پین هستند و در نوع دیگر، سرهای تیغه، پین دارند و به راحتی درون کمان جای می‌گیرند و با مهره‌ای که در یکسر آن وجود دارد تیغه محکم می‌گردد. **اره الکتریکی:** برای برش‌های سریع و بریدن قطعات ضخیم با اشکال و انحنای مختلف، از اره الکتریکی که معروف به اره چکشی یا عمودبر است استفاده می‌کنند و با تعویض تیغه‌های آن می‌توان اشیای مختلفی را مانند چوب، فلزات، سنگ و پلاستیک برید.

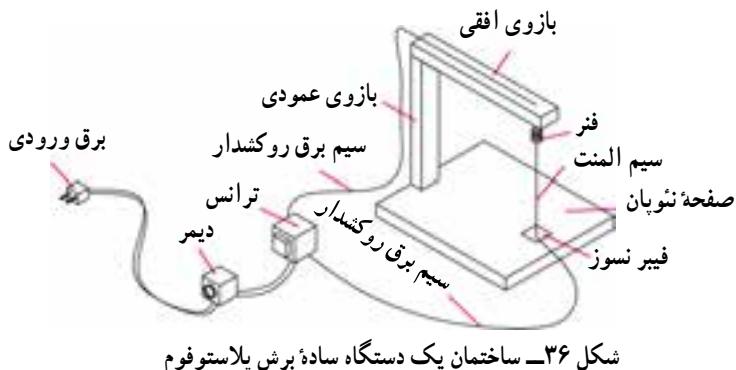
انواع تیغهای برش — تیغهای صنعتی (تیغهای موکت‌بر Cutter): تیغهای معروف به تیغ موکت‌بری، از اساسی‌ترین ابزارهای برش در ساخت ماقت هستند. این ابزارها، دارای تیغهای قابل تعویض در انواع مختلف‌اند. از این نوع

این تیغه سیار شکننده است؛ بنابراین برای استفاده از این کمان اره، باید توجه داشت که همواره تیغ، بر صفحه کار عمود باشد. در ضمن برای افزایش دقت و ظرافت در کار، باید توجه داشت که حرکات عمودی اره، کوتاه (در حدود ۲ تا ۳ سانتیمتر) و سریع باشد. این امر باعث می‌شود که فرد استفاده کننده از کمان اره، از کنترل لازم بر روی حرکات اره برخوردار باشد. ولی برای برش با دقت معمولی باید از تمام طول تیغه اره استفاده کرد. این اره در کارهای هنری نظیر معرق کاری و خاتم کاری هم کاربرد وسیعی دارد. تیغه‌های این اره در انواع چوب‌بر، پلاستیک‌بر و فلزی قابل دسترس است.

اره چوب‌بر: برای ساخت کفها و محل استقرار ماقت، معمولاً از قطعات بزرگ و ضخیم چوب استفاده می‌شود. برای برش این نوع قطعات از اره‌هایی با تیغ پهن و دندانه‌های درشت (اره معمولی نجاری) استفاده می‌کنند. این نوع اره‌ها معمولاً بدون کمان هستند. برای بریدن قطعات کوچک و ضخیم چوب، از اره‌های پهن نجاری بهره می‌گیرند. در هنگام کار با اره‌ها بهتر است اره با زاویه گرفته شود تا تخته و چوب مورد نظر، بهتر و راحت‌تر اره شود. همچنین، در هنگام کار با اره‌ها، رعایت کامل نکات ایمنی الزامی است برای این منظور، در حد امکان چوب یا قطمه کار را باید در بین گیره محکم کرد تا اعضای بدن از آسیبهای احتمالی به دور باشد.

آنها کاربرد محدود دارند و مناسب همه کارهای ماکت نیستند. شما می‌توانید دستگاه برشی بسازید که برای شکل دادن به قطعات بزرگ پلاستوفومی نیز به سهولت قابل استفاده باشد و به همین منظور، یک تخته سه‌لایی به اندازه 200×275 میلیمتر را که با چوب 30×20 میلیمتر کلاف شده است تهیه کنید. دو چوب 40×30 میلیمتر را به شکل گونیای 90° درجه به هم متصل نمایید تا آرواره فوقانی سیم‌گیر را بسازد. آن را با پیچ، بر روی کلاف صفحه متصل نمایید. اگر سر آرواره و میانه تخته سه‌لایی را که سیم‌منت عبور می‌کند یک تکه فیبر نسوز بچسبانیم، دیگر، حرارت سیم نیز چوبها را خراب نخواهد کرد. یک فنر هم به یک سر‌منت نصب کنید تا هنگام فشار آمدن به سیم‌منت، سیم، بازی کرده، پاره نشود. یک سیم روکشدار را به سر بالایی و یکی دیگر را به سر پایینی سرمان نصب نمایید و آنها را زیر چوب آرواره و تخته سه‌لایی با ظرافت پنهان نمایید.

دوسر سیم روکشدار را به یک ترانس کاهنده با جریان متناوب 4 ولت 2 آمپر وصل نمایید و سر ورودی ترانس را به برق شهر متصل کنید. اکنون دستگاه کار می‌کند. اگر سرراه دوشاخه به ترانس یک دیمر^۲ بگذاریم می‌توانیم میزان حرارت سیم را نیز کنترل کنیم.

شکل ۳۶— ساختمان یک دستگاه ساده برش پلاستوفوم

گیره‌ها: ابزارهایی هستند که ماکت‌ساز را در نگهداشتن قطعات برای برش یا متصل کردن عناصر مختلف، به خوبی یاری می‌دهند. گیره‌ها انواع و اقسام مختلف دارند:

گیره‌های رومیزی: برای نگهداشتن قطعاتی که اغلب باید برش داده شوند به کار می‌روند. این گیره‌ها در انواع مختلف عرضه می‌شوند. معمولاً نوع فک بدون آج آن به خاطر این که روی

تیغ، برای برش مقواهای سخت ماکت، چوب بالسا، چوب پنبه و پوششهای حصیری و نمدی کف‌اتاق (مانند موکت) و پلکسی گلس استفاده می‌کنند. جنس دسته این نوع تیزبر، معمولاً فلزی با تلفیقی از پلاستیک است.

تیزبر/امور هنری: دسته این تیزبرها از جنس پلاستیک سخت است و با تیغهای متعدد متصل به هم و قابل تعویض، ساخته شده است و از آن برای بریدن ورقهای مقوا، چوب بالسا و پلاستوفوم (یونولیت) استفاده می‌شود.

تیغهای جراحی (اسکالپل): این نوع تیغ، بسیار تیز است و از آن، بیشتر برای کارهای ظرف استفاده می‌کنند. تیغهای جراحی بسیار متفاوت و تعویض‌پذیر هستند. گفتنی است که بعضی از پرگارها، دارای پایه‌های مخصوص، برای نصب تیغهای برش هستند که در برش قطعات منحنی شکل به کار گرفته می‌شوند. برای استفاده از تیغهای برش، می‌باید به نکاتی توجه نمود تا کارها بهتر و مطمئن‌تر انجام شود.

دستگاه برش پلاستوفوم: یکی دیگر از ابزارهایی که در ساخت ماکت، از اهمیت بسیاری برخوردار است، دستگاه برش قطعات پلاستوفومی (یونولیتی) است. پلاستوفوم، نسبت به گرمابه سیار حساس است و تغییر شکل می‌دهد. از این خاصیت می‌توان در برش قطعات پلاستوفومی استفاده کرد. دستگاه برش، از یک سیم نازک سرمان شده است که با عبور دادن این سیم داغ از پلاستوفوم می‌توان آن را برید. باید توجه داشت که قطر سیم باید با جریان عبوری از آن مناسب باشد تا سیم، سرخ نشود و برش، تمیز و صاف از کار درآید.

در مواقعي که می‌خواهیم برشهای عمیق ایجاد کنیم این احتمال وجود دارد که پلاستوفوم، ذوب شده، در قسمت پشت سیم برش (قسمتی که قبل از برش خورده) دوباره به هم جوش بخورد. برای جلوگیری از این وضعیت، توصیه می‌شود که سیم برش را گاه در مسیر برش، به عقب هم بیریم. به این ترتیب، کلیه مسیر برش همیشه باز باقی خواهد ماند. در ضمن، دود ناشی از ذوب پلاستوفوم بسیار سمی است و از استنشاق آن باید خودداری کرد.

ساخت دستگاه برش پلاستوفوم: دستگاه‌های ویژه برش پلاستوفوم موجود در بازار، به علت عرض و ارتفاع کم آرواره‌های

دارای دسته‌ای چوبی است، به کار رسیده و سپس سفت می‌شود.

گیره دستی فلزی (Clip): این نوع گیره، برای نگهداشتن اشیایی به کار می‌رود که نیاز به گیرش خیلی محکم ندارند. این گیره در اندازه و شکل‌های مختلف عرضه می‌شود.

گیره نوک بلند (انبر یا پنس): این گیره برای گرفتن و نگهداشتن اشیای ریز و ظریف به کار می‌رود.

قطعه، اثری باقی نمی‌گذارد برای ماكت‌سازی مناسب‌تر است.

گیره دستی: برای نگهداشتن دو یا چند قطعه به کار می‌رود. معمولاً این گیره دارای پیچی خرسکی، برای محکم کردن فک آن می‌باشد.

گیره پیچ دستی: برای نگهداشتن چند قطعه به هم کاربرد دارد. یک فک این گیره متحرک بوده و به‌وسیله پیچی بلند که

شکل ۳۷- انواعی از گیره‌های بزرگ ماكت‌سازی - گیره رومیزی و پیچ دستی

کارتان خوب شود و هم این که همیشه سلامت باشید، هرچند که این مواد و مصالح کمی گران‌تر باشند، ولی در نهایت اقتصادی خواهند بود.

۷- از ابزارها، برای انجام کارهای غیر و نامعقول استفاده ننمایید. مثلاً از قیچی کاغذبر، برای بریدن مقتول استفاده نکنید.
۸- بدن خود را از تزدیک شدن به ابزار داغ و خطرآفرین دور نگه دارید و در صورت امکان، از دستکش و عینک اینمی و در صورت لزوم از ماسک بهره بگیرید. هنگام کار با فومها، استفاده از ماسک الزامی است.

۹- در هنگام استفاده از لوازم برقی، از سیمهای سالم با روکش مناسب که خطر اتصال و برق گرفتگی در آنها وجود ندارد، استفاده کنید.

۱۰- به تمامی نکاتی که معلم و استادکارهای مربوط، تذکر می‌دهند عنایت داشته باشید.

نکات اینمی و اصول رعایت آن در ماكت‌سازی

در بخش‌های قبل، مطالبی درباره رعایت نکات اینمی گفته شد. در این جا به‌طور کلی و اجمالی، به ذکر موارد دیگر می‌پردازیم :

۱- از ابزار ناسالم و نیمه خراب و غیراستاندارد، به هیچ‌عنوان استفاده ننمایید.

۲- هنگامی که کار می‌کنید آرامش داشته باشید.

۳- هنگام کار با ابزار تیز یا ابزار برقی، از قرار دادن دست و انگشتان خود در جهت حرکت تیغه‌ها اجتناب ورزید.

۴- به نکاتی که در دفترچه‌های ابزارهای ماشینی درج شده است حتماً توجه کنید.

۵- هنگام کار، با دیگران شوخی یا صحبت نکنید و تمرکز خود را بر روی کار حفظ کنید.

۶- از مواد و مصالح خوب و مطمئن استفاده نمایید تا هم

تیزبر و خرابی قطعه موردنظر می‌شود. برای جلوگیری از این عمل، می‌توان یک قطعه چسب کاغذی یا پارچه ماهوتی را به پشت خطکش چسباند تا اصطکاک بین خطکش و محل کار، بیشتر و حرکت آن حذف شود. باید توجه داشت که انحراف تیزبر، از عمدترين عوامل بروز سانحه است. بنابراین، دقت در اين زمينه، ايمني شما را تضمين می‌کند.

ساخت انواع اجزاي ماكت

برای نمایش يك ستون، کابل، دیواره، گنبدها یا پنجره، می‌توانيم از مواد مختلفی که با آنها آشنا شده‌ایم بهره جوييم. ولی شاید تنها يك يا دو نوع از آنها هستند که می‌توانند بهترین نتيجه را به دست دهند. مثلاً برای نمایش يك کابل می‌توان از نخ ماهيگيري، ميله‌های پلاستيكي یا فلزی بهره جست. يك گنبده را می‌توان با برش مقوا ساخت ولی مقوا سطحي يك دست ارائه نمی‌دهد. حال اگر آن را به روش پايه‌ماشه بسازيم نتيجه خوبی خواهيم گرفت. اگر يك گنبده (مثلاً گچي یا چوبی) بسازيم و يك ورق پلاستيك را گرم کرده، هنگامی که نرم و کشسان شد روی مدل گچي یا چوبی ساخته شده بکشيم، پلاستيك به شكل مدل درمی‌آيد و پس از سرد شدن می‌توانيم آن را خارج کرده، پس از آرایش لبه‌ها، روی ماكت موردنظر يك گنبده با پوسته پلاستيكي کاملاً يك دست و زبيا داشته باشيم. برای نمایش يك دیوار را با چوب بالسا بسازيم، نتيجه بهتری خواهيم گرفت.

نکات مهم در استفاده از تيغهای برش

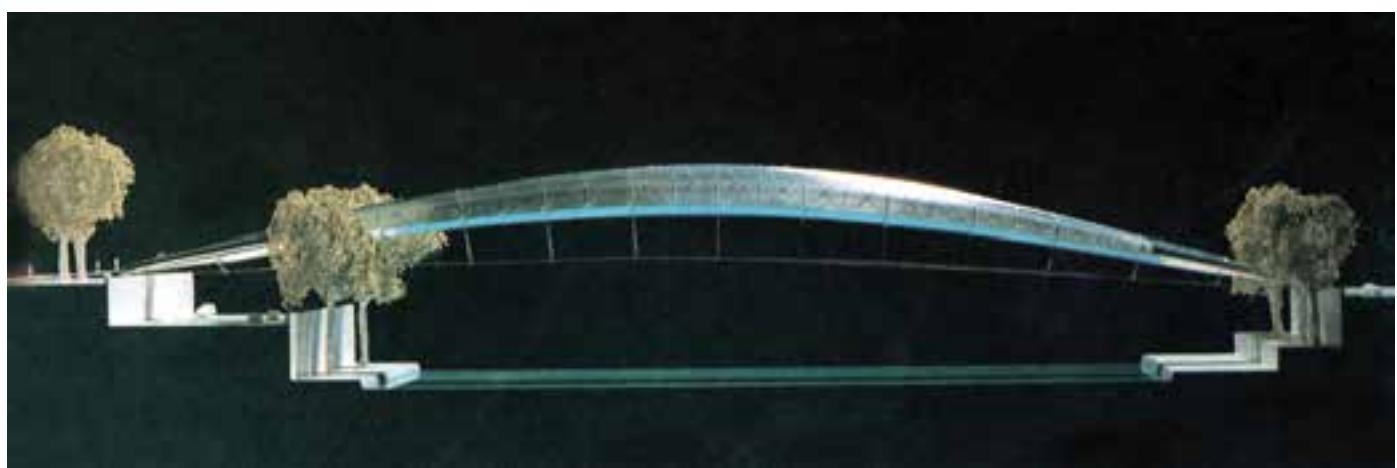
۱- هنگام برش، با دقت و به آرامي، از تيغ يا ابزار برش استفاده کنيد و مواطن انگشتان خود باشيد و آنها را از محل برش دور نگاه داريid.

۲- برای زيرکار، از صفحات سخت مانند تخته‌سلا، چوب فشرده، شيشه صفحه پلاستيكي مخصوص يا هر نوع وسيلة سخت ديگر استفاده کنيد. باید توجه داشت که در صورت استفاده از صفحات سخت، قطعه موردنظر خوب بريده می‌شود ولی تيغ زودتر کند می‌گردد.

۳- هنگام برش و استفاده از اين نوع تيغها، لازم است که از خطکشهای فلزی استفاده کنيد. استفاده از خطکشهای پلاستيكي باعث می‌شود که در اثر تماس لبه تيغ تيغ باله خطکش، خوردگي ايجاد شود و دقت لازم در کار و خطکش از دست برود.

۴- همان‌گونه که می‌دانيم اکثر کاغذها، مقواها يا قطعات چوب و ...، با چند مرحله کشیدن تيزبر يك مسیر، از هم جدا می‌شوند. بنابراین می‌باید اين کار را با دقت و حوصله بسیار انجام داد تا از بروز هرگونه سانحه يا انحراف مسیر تيزبر جلوگیری گردد. بدین منظور همیشه در مرتبه اول، تيزبر را به آرامي بر کناره خطکش فلزی بکشيد. با اين کار، مسیر حرکت تيزبر حک می‌شود و در دفعات بعد که تيغ را محکم‌تر می‌کشيد مسیر حرکت مشخص می‌گردد و از انحراف تيزبر به طرفين جلوگيری به عمل می‌آيد و قطعه، صاف بريده خواهد شد.

۵- برخی اوقات دیده شده است که خطکشهای، بر روی قطعات صيقلى، سُر می‌خورند. اين جابه‌جايی، موجب انحراف

شكل ۳۸- نمای جانبی ماکتی از يك پل با سازه‌کششی و فشاری - ساخته شده از انواع پلاستيك شفاف - مات و نخ ماهيگيري

اجزا به خوش‌فکری فرد ماکت‌ساز بستگی دارد.

پرورش ساخت انواع ماکت – تمرین ماکت اتود

هنگام ساخت ماکت اتود باید به این مطلب توجه داشت که این کار، تنها یک «حجم‌سازی شناسایی» برای روئیت و درک کلیّتی از پیکره (گشتالت^۱) است و نباید به نکات و اجزای ریز پرداخته شود. به این وسیله، تنها به سؤال چگونگی قرارگیری احجام در کنار یکدیگر، تناسبات و احساسی که کلیّت آنها را به بیننده القا می‌کند پاسخ داده خواهد شد.

درست است که ماکت اتود از ریزه کاریهای لازم برخوردار نیست ولی این امر دلیل بر نادیده‌گرفتن اشل و تناسبات در کار نیست.

برای ساخت ماکتهای اتود، بهتر است از مواد و مصالحی مانند مقوا، فوم و خمیر که سریعاً فرم می‌گیرند، بهره جست. پس از تصحیحهای نهایی و یاروئیت و تصویب کل پیکره، ماکت‌ساز به سراغ ساخت ماکت تکمیلی (ماکت اصلی) می‌رود و به کمک ماکت اتود، اقدام به ساخت یک طرح کامل با مواد و مصالح و اشل لازم می‌کند. گاه پیش می‌آید که طراح مجبور می‌شود برای یک بخش، چندین طرح بزند و از بین آنها مثلاً سه نمونه را بسازد تا بهتر بتواند تصمیم‌گیری نماید. این کار با ماکت اتود به خوبی میسر است و نتیجهٔ مطلوب را به دست می‌دهد. در کل، ماکت اتود امکان واضح تر شدن طرح و زمینهٔ تصمیم‌گیری نهایی برای انتخاب در ساخت را فراهم می‌آورد.

برآورده مصالح ماکت‌سازی: برای ساخت یک ماکت، ابتدا باید به تمامی عناصر تشکیل‌دهنده آن اندیشه‌ید و اجزای ریز و درشت آن را از نظر گذراند و با تفکر در مورد بخش‌های مختلف و نحوهٔ اتصال اجزا به هم و هر جزء دیگر، مناسب‌ترین مواد و روش را انتخاب نمود و سپس به فهرست نمودن مصالح برای تهیه آنها اقدام کرد. معمولاً ماکت به خاطر حجم اندک، به مواد و مصالح کمی نیاز دارد، ولی فرآیند رسیدن به آن شکل مورد نظر است که زحمت و زمان زیادی را سبب شده و هزینه را بالا می‌برد.

نوع پرزاشه ماکت نیز در این برآورده مهم است، مثلاً اگر بخواهیم یک ماکت را با تمامی عناصر ریز‌سازیم، طبیعی است

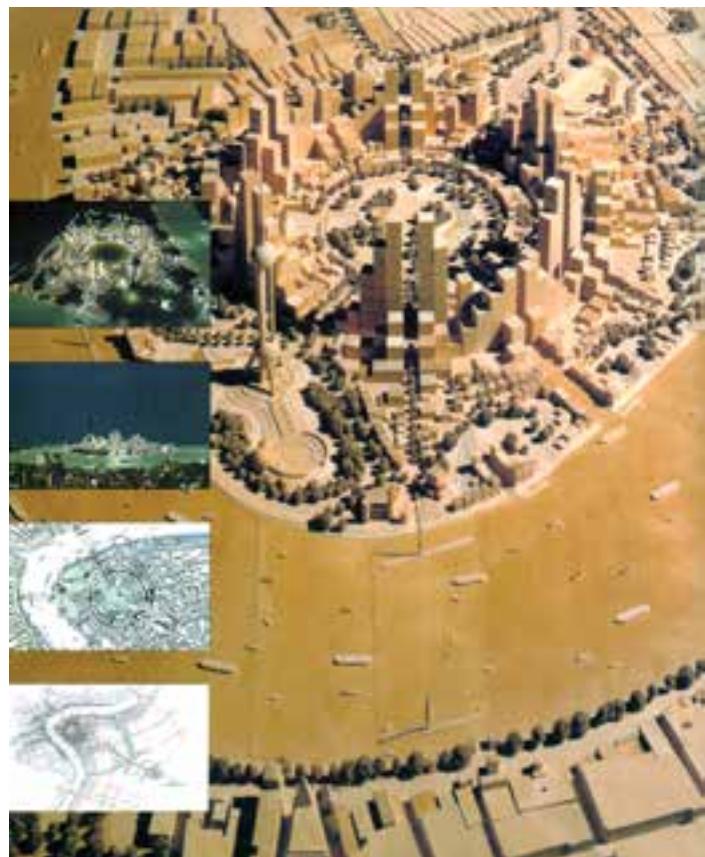
در هر حال، انتخاب مواد و مصالح به عوامل زیادی مثل تجربه، سلیقه، خواست و انتظار ما از ماکت، میزان هزینه، مواد و مصالح در دسترس، دقیق و حوصلهٔ ماکت‌ساز، زمان تخصیص یافته، تعداد افرادی که بر روی پروژه کار می‌کنند، بستگی دارد. محل کار مناسب نیز از عوامل مهم و مؤثر در ساخت یک ماکت مناسب و با کیفیت می‌باشد. زیرا در این فضای قطعات به طور مجزا ساخته شده و سپس برای مونتاژ کنار هم قرار می‌گیرند. اجزایی که از کنار هم قرار گرفتنشان پیکره‌ای کامل به وجود می‌آید. اجزایی که بسته به نوع طرح، از قسمتهای مختلفی به شرح زیر تشکیل می‌شوند: بخش‌های اصلی درجه اول مثل دیواره‌ها و ستونهای بزرگ، سقفها، گنبدها و نمودهای مطرح و بارز. اجزای درجه دوم مانند ستونها، پنجره، در، سکو، راهرو، پله و غیره. عناصر میکرو درجه سوم همچون دیتیلها، اتصالات مختلف کابلی، شیشه‌ای، پروفیلها و قسمتهای دیگری که در کنار بخش‌های مختلف قرار می‌گیرند مانند سطوح منحنی، سطوح توپوگرافی، سطوح آسفالت که می‌توان آنها را با مواد مختلف ساخت:

سطوح منحنی: پایه‌ماشه، ورقهای گرم پلاستیکی، فلزات نازک فرم داده شده با ضربه و لایه‌گذاری.
توپوگرافی: لایه‌گذاری با صفحات چوب‌پنهایی، مقوایی یا فومی.

سطوح آسفالت: کاغذهای سنباده با نرمیهای مختلف.
فضای سبز و گل و گیاه: گیاهان خشک طبیعی ریزنقش، اسفنجهای رنگ شده، سیمهای فلزی و غیره.

شیشه: ورقهای پلکسی گلاس، طلق رادیولوژی، طلق اینمیشن که در صورت نیاز، برای ساخت شیشه‌های دارای انعکاس می‌توان پست طلقهای اینمیشن را رنگهای متالیک زد.
ستونها: میله‌های پلاستیکی و یا چوبی با مقاطع مختلف، به عنوان مثال تیرچراغ برق را می‌توان با یک سوزن ته‌گرد که سر آن را درون لاک سفید غلط‌گیری فرو برد و آن را خم کرده و دنباله آن را سبز نموده‌ایم، ساخت. نمونه ساخت این اجزا در تصاویری که مراحل روند ساخت و سرهم‌بندی قطعات را نشان می‌دهد، مشاهده می‌شود. لیکن ساخت بخش عمداتی از این

۱- گشتالت: پیکره، یا هیات کلی یک طرح یا یک جسم که در یک نگاه، اوّلین عنصر تأثیر گذارنده در ذهن بیننده است. Gestalt

شکل ۳۹- تصویر ماکتهای اتود و گذرا را در حاشیه تصویر اصلی برای تفہیم می‌توان دید و همچنین اتود و «کلیت» بودن در ماکت فضای شهری از سادگی عناصر تشکیل‌دهنده آن مشهود است - ساخته شده از مقوای ماکت - استایروفوم - بلوفوم و مواد دیگر برای عناصر ریز آن.

ساخت ماکت اتودشده

برای تجسم بهتر طرح، ماکتی را به شکل اتود (پیش‌ماکت) تهیه می‌نماییم و پس از این که کلیه قسمتهای آن را مورد بررسی قراردادیم، بهترین جنس، اتصال و روش را برای ساخت ماکت اصلی انتخاب و ساخت آن را شروع می‌کنیم. در این قسمت، پس از ساخت بخش‌های اصلی تشکیل‌دهنده پیکره (عناصر ماتکرو)، به سراغ بخش‌های تکمیلی ریزتر (عناصر میکرو) رفته، پس از ساخت هر جزء، در نهایت کل اجزاء را به یکدیگر متصل می‌نماییم.

هنگام سرهم‌بندی، باید مواطن چسبها و میزان آنها باشیم تا از کار بیرون نزنند و قطعات به دقت در کنار هم نصب گردند. پس از سرهم‌بندی و نهایی شدن، ماکت را روی شاسی از قبل تهیه شده سوار می‌کنیم. ممکن است در برخی از کارها، لازم باشد از ابتدا قطعات ساخته شده بر روی شاسی اصلی سوار شوند که در این صورت باید مراقب باشیم و دقتمنان را در تمیز کاری افزایش دهیم.

که از مواد و مصالح بیشتری استفاده خواهد شد. برخی مواقع پیش می‌آید که ساخت یک قسمت یا جزئی از آن با دست، بسیار زمان بر است. در ماکتهایی که طبق سفارش برای کارفرما ساخته می‌شود چون مسایل مالی، از قبل پیش‌بینی شده و بخشی از هزینه از کارفرما اخذ شده است، بهتر است تا اجزای ریز دقیق را به مراکزی که با دستگاه‌های تراش C.N.C خدمات ارائه می‌دهند واگذار نماییم تا نتیجه مطلوب حاصل گردد.

قابل توجه است، زمانی که شخص ماکتساز برای ساخت چنین قطعاتی صرف می‌کند ممکن است به مراتب بیش از بودجه‌ای باشد که به مرکز خدماتی داده می‌شود از این‌رو، در اکثر مواقع بسیار اقتصادی است که از خدمات این‌گونه مراکز بهره جوییم. گروهی از ماکتها را می‌توان به شکلی تلفیقی یعنی از چند جسم مختلف ساخت، مثلاً اگر قرار است از خمیر برای درست کردن ماکت استفاده شود، می‌توان ابتدا مغزی آن را با فوم ساخت و سپس یک لایه خمیر بر روی آن کشید و کل فرم را تکمیل کرد، سپس با رنگ و برچسبهای مخصوص قسمتهایی را که نیاز به تغییر رنگ دارند کامل نمود.

پیاده کردن قطعات مختلف ماکت

آنها به یکدیگر نیز بسیار حساس است از این رو، نباید این ساختار دچار پیچیدگی و اعوجاج شود. در غیراین صورت، اجزای آن دچار صدمه شده، ممکن است از هم بگسلند. بدین سبب، داشتن یک شاسی محکم برای یک ماکت ثابت از ضروریات است. این شاسی می‌تواند به اشکال مختلف و با مواد گوناگون ساخته شود. ولی از طرفی، به خاطر نمایش بهتر و نمود و جلوه بیشتر، می‌بایست از فرم، رنگ، بافت و موادی استفاده گردد که هم کار را محفوظ بدارد و هم کنتراست مناسبی را با کار ایجاد نماید تا ماکت بهتر دیده شود.

این شاسی می‌تواند از چوب، پلکسی گلاس، شیشه، مقوای ضخیم یا مواد دیگر ساخته شود.

اگر برای ساخت شاسی از چوب استفاده می‌شود باید مواضع بود که چوبها خشک باشند؛ روی چوبها پوشش محافظ لakkی زده شود تا رطوبت را به خود جذب نکرده، تغییر ابعادی و فرمی ندهد. سطح میانی می‌تواند از نوپان و یا تخته‌های چندلایی باشد. اگر زیر تا اطراف ورق نوپان، چوبی با عرض بیشتر از ضخامت نوپان بچسبد، استحکام شاسی را بالا می‌برد.

اگر برای ساخت شاسی از شیشه استفاده می‌شود، شیشه باید ضخامت لازم را داشته باشد. برای شاسیهای بزرگتر از 40×40 سانتیمتر بهتر است از شیشه با ضخامت ۱۰ میلیمتر استفاده گردد.

دور شیشه باید حتماً ابزار (سنگ) خورده و گرد (لول) یا پخ خورده شود. تا هم به زیبایی کار بیفزاید و هم از بروز جراحت جلوگیری به عمل آورد.

از آنجا که ماکت ممکن است جابه‌جا شود، بنابراین هر اندازه شاسی محکم تر و سبک‌تر باشد، بازدهی کار بهتر خواهد بود. شاسیهایی که دارای رنگ، جنس، بافت و شفافیتی متنضاد با ماکت هستند، توانایی نمایش بهتر کار را خواهند داشت.

ساخت ماکت بنایی سنتی و مدرن
چون کتاب حاضر برای دانش‌آموزان رشته معماری

معمولًا ماکت نیاز به رنگ آمیزی کلی ندارد. مگر این که تمیزکاری را درباره سطح زیر رعایت نکرده باشیم و یا بنا به خواست کارفرما، مجبور باشیم هرچیز را به رنگ واقعی خود ارائه دهیم. اما رنگ آمیزی برخی قطعات که باید با بقیه عناصر کنتراست^۱ رنگی با بافتی داشته باشند تا تمایز لازم را ایجاد نمایند از بدیهیات کار است. در ماکتسازی، با اهمیت‌ترین نکته، دقت و تمیزی سطوح و یکنواخت بودن درزها و هماهنگی و در محور بودن قطعات با یکدیگر است.

وقتی هریک از قطعات، به طور جداگانه و مجرد ساخته شدن و رنگ آمیزی یا برچسب‌گذاری و امور دیگر، بر رویشان صورت پذیرفت، حال تنها می‌باید با دقت و مرتب کنار هم نصب شوند. پس از نصب، کار ماکتسازی پایان یافته و پروژه حاضر خواهد بود.

پس باید به این نکته توجه داشته باشیم که اگر قرار باشد تمامی قطعات را روی هم سوار نماییم و بعد بخواهیم مثلاً رنگ آمیزی را شروع کنیم، ماسکه کردن^۲ قطعات به سختی انجام می‌باید و در نهایت، کار تمیزی لازم را نخواهد داشت و در برخی موارد، این روش غیرممکن است.

برای شروع سرهم‌بندی، ابتدا می‌بایست اجزای زیرین، روی شاسی کار گذاشته شوند (قطعاتی که اصلی هستند) و سپس دیگر قطعات الحاقی روی آن به ترتیب اهمیت نصب گردند، یعنی چیزی شبیه کار معماری اصلی بنا، که در ابتدا مثلاً سطوح توپولوژی^۳ شناسایی شده و سپس تبدیل به سطوح توپوگرافی می‌شوند. صفحات توپوگرافی روی هم قرار گرفته و ناهمواریها را به وجود می‌آورند بعد محوطه فضا، خود ساختمان، عناصر تکمیل کننده آن، فضاهای مجاور و محوطه سبز و به طور مثال در آخر، ماشینها و اشلهای انسانی مورد نیاز.

انتخاب شاسی ماکت

از آنجا که ماکت، از قطعات ظریفی تشکیل شده و اتصال

۱- کنتراست: تضاد Contrast

۲- ماسکه کردن: پوشش دادن بخشی از کار به وسیله یک لایه پوشاننده نازک (فیلم) Mask

۳- توپولوژی: علم شناخت ناهمواریهای زمین - وضعیت جغرافیایی Topology

به طور یکسان تقسیم نماییم سبب پیدایش چند ضلعیهای منظمی می‌گردد که رفته رفته به شکل ستاره‌های منظم و خوش‌نما درمی‌آیند.

این الگوهای هندسی، در روزگارهای کهن در معماری، برای اندازه‌گیری به کار گرفته می‌شد. درواقع، در غیاب واحدهای اندازه‌گیری دقیق، به بهره‌گیری از انتقال و انتبطاق یک نقشه به اندازه‌های مختلف از طریق جادا دن آن در یک «دایرهٔ مبنای» در اندازه‌های گوناگون می‌پرداختند. به عنوان مثال، یک دایرهٔ بزرگ محیطی با یک ریسمان در محل درنظر گرفته شده برای مشخص شدن محل پایه‌های ساختمان می‌کشیدند و آن‌گاه این دایره را به اجزاء ای معینی تقسیم می‌کردند و سپس شکل هندسی موردنظر را که در نقشهٔ اصلی درنظر داشتند در آن منتقل می‌کردند. چون اساس طرح منتقل می‌شد، بی‌درنگ هنرمند می‌توانست عوامل مختلف ضروری را در آن جای دهد و ذهن و نیروی تصور خود را با ابتکار و نوآوری به کار گیرد و اصول کاملی را به دست آورد.

قوانین آفرینش بر پایهٔ میزان (تعادل و نظم) است و نقوش هندسی نیز بر همین پایه استوارند. جالب است بدانیم که از طریق برداشت هندسی در قالب طرحها بود که تناسبات، وزن، ضرب، فاصله و ردیف مدون شدند و منجر به اجرای منظم هنرهاست تریینی، خوشنویسی، معماری، ترکیب الحان موسیقی و اوزان شعر یکپارچه و هماهنگ گردیدند.

بهره‌گیری از شیوه‌های هندسی، هنرمند را توانا ساخت تا با داشتن قدرت مانوری بالا با روشی درست و به آسانی، بدون برخورد با محدودیتهای دستگاه اعداد، به کار پردازد. با استفاده از نقوش هندسی یک کلیت به دست آمد و با این اصل که تمامی آفرینش هماهنگ و همسان است سازگاری داشت و بر این اساس، روز به روز بر سرعت رشد و گسترش آن افزوده شد. میراث اسلام خود حلقه‌ای است بس ارزشمند در زنجیر پیشرفتهای آدمیان که میراث تمدن‌های بین‌النهرین، مصر باستان، فرهنگ آسیایی و یونانی نیز با آن درآمیخته و در آن جذب شده است.

نگارش یافته است و هرگونه عملی که این عزیزان بخواهند انجام دهند باید برپایه و اساس درست، منطقی و با آگاهی کامل از آنچه هست و انجام می‌دهند صورت پذیرد، از این‌رو، در بخش اول این قسمت که مربوط به ساخت ماقعه از بنایهای سنتی است لازم دیده شد تا از چگونگی تفکر و پایه و اساس به وجود آمدن این بنایها سخن به میان آید و در ابتدا، بر کل پیکره و سپس عناصر تشکیل دهنده این فضاهای فتوش آنها، نظری افکننده شود.

هنر اسلامی برگرفته از تفکر و فرهنگ ملل مختلف ایرانی، هندی، ترک، عرب، یونانی، اسپانیایی و مصری است که هریک صدها سال پیش از ظهور اسلام، گذشته‌ای تابناک در هنر داشته‌اند. لیکن با گسترش اسلام در این سرزمینها و تبادل فرهنگ ملتهای آنان با یکدیگر و در زیر پرچمی واحد، این هنر شکوفا گشت و بسط یافت.

بهره‌گیری از طرحهای هندسی، همچون پایه‌ای در ترکیب شکلها، فقط از امتیازات انحصاری هنر اسلامی نیست و این گونه طرحهای را می‌توان کم و بیش در همه هنرهای سنتی شرقی و غربی مشاهده کرد؛ چه در معماری اماکن مقدسه هند و چه در تزیینات پنجره‌برخی از کلیساها اروپا. اما در هنر اسلامی است که این «اشکال هندسی مقدس» گسترده می‌شوند و ضابطه‌ای منطقی می‌یابند و به کمال می‌گرایند.

از میان هنرهای اسلامی، نقشهای هندسی اهمیتی خاص یافت و پایه‌ای گشت برای شکوفایی هنر معماری که اوج آن را در طراحی کلی و بخش‌های مختلف مساجد می‌توان به وضوح مشاهده نمود همچنین در پیدایش نقشهای دلکش و دلاویز اسلامی و پیشرفت و تکامل طرحها و تزیینات دیوارها و دیگر بخش‌های اینیه ساخته شده با کاشی معرق، آجرچینی و گچبریهای با شکوه، نقش به سزاوی را ایفا نموده است.

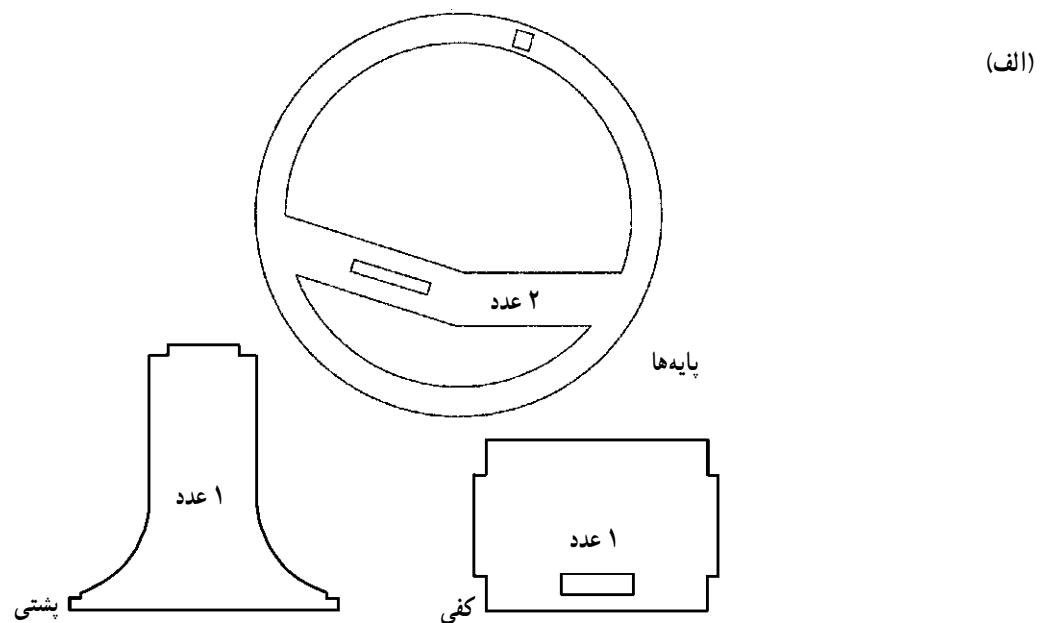
الگوهای هندسی، آفریده ذهن خلاق و مبتکر کسانی است که در این هنر و هندسه، غرق شده‌اند و الگوی اولیه آنها دایره بوده است که تصویری است از کمال و هنگامی که محیط آن را

تمرین

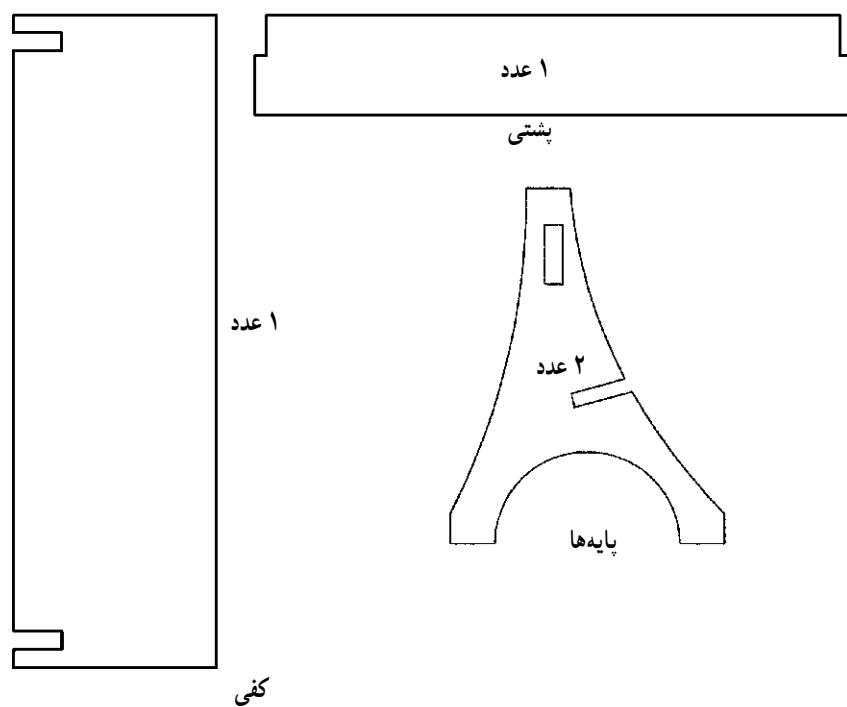
متصل گردانید : (در صورت داشتن مواد و ابزار مناسب، می‌توانید

این ماکت را با استفاده از تخته سه‌لایی نیز سازید.)

این دو پروژه را با مقوای ماکت ۳ میلیمتر بریده، به یکدیگر

(ب)

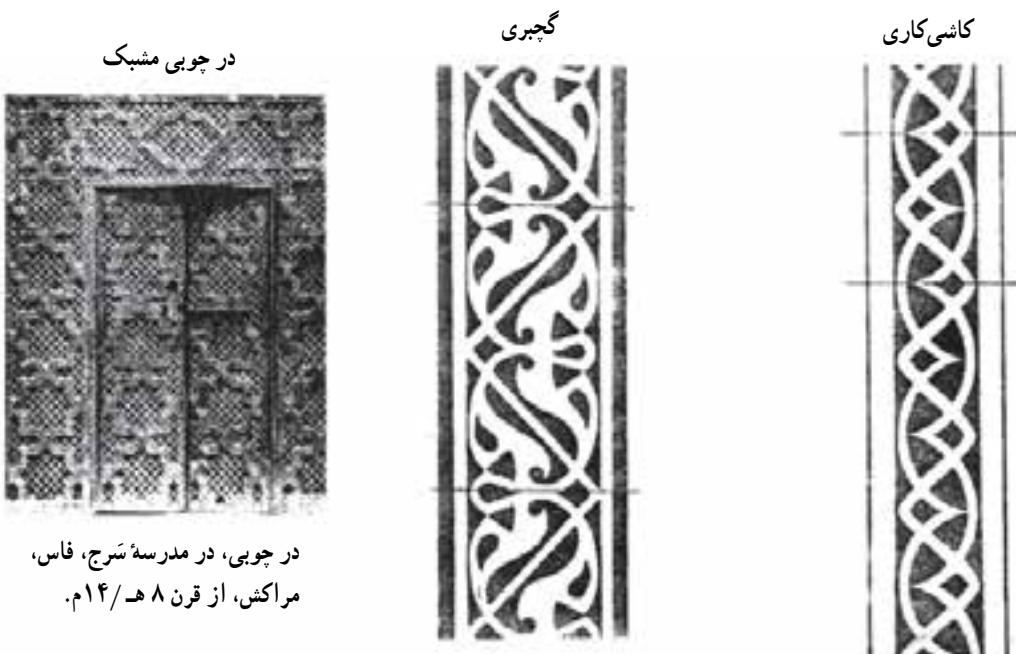
خود را بدین‌گونه در متن کار خویش جای داده‌اند.

هنده‌سه که همان زبان معماری است، امکان گسترش شیوه‌های گوناگون نمازی را فراهم ساخته است و این خود، وسیله بازشناختن نوع بنا می‌باشد و نیز دیگر انواع هنر را که برانگیزانندۀ هیجانات می‌باشد پدیدار ساخته است.

نقوش هندسی، می‌توانند در بخش‌های مختلف تشکیل دهندهٔ فضا، به شکل آجر چینی، کاشی کاریهای مختلف، آیینه کاری، گچبری و نظایر آن به کار روند و یا به اشکال مختلف، در به وجود آوردن فضاهای جدید، متنوع و خاص، نقش به سزاپی ایفا نمایند، همانند اُرسیها (دیواره‌های چوبی جداکنندهٔ فضاهای از یکدیگر که داخل آنها غالباً به اشکال هندسی بریده و در آن شیشه‌های رنگی کار گذاشته می‌شد)، مشبکهای سفال یا سرامیکی، پنجره، دریچه، سردر، نرده‌های چوبی و از این دست.

کاربرد نقوش هندسی در تزیینات معماری

همان‌گونه که می‌دانیم، الگوهای هندسی با ترکیب شکلهای هندسی که در آن خلاقیت منظمی به کار گرفته شده است پدیدار می‌شوند. اگر قالب و محدوده‌های متناسبی برگزیده شود، امکان آفرینش الگوهایی با درهم آمیختن بی‌شمار شکلهای هندسی، فراهم می‌آید. بدین‌گونه، طراح آزادی گزینش محدوده‌های سازندگی خود و نیز آزادی بهره‌گیری از گوناگونیهایی را که این محدوده‌ها در دسترس او قرار می‌دهند به دست می‌آورد. پس، شیوه هندسی، روشنی را به دست می‌دهد که در آن اجزای تشکیل دهندهٔ زیبایی با تناسبی خاص به دست آید. اما نمی‌توان آن را جربانی کاملاً مکانیکی و خودبه‌خودی تلقی کرد، زیرا که در آن، عامل اراده‌آدمی بسیار تعیین کننده است، شاهکارهای هنری نشانگر نظر، حقیقت، قدرت بیان، اصالت، چیره‌دستی و کوشش هنرمندانی است که شخصیت

شکل ۴۰—نقوش روی مواد مختلف

گسترش یافته، پیکری جامع و واحد را به وجود می‌آورند. در بسیاری از نقوش هندسی اسلامی، دایره، اساس به وجود آمدن طرحهای مختلف است. ۱۰، ۸، ۷، ۶، ۵، ۴، ۳، ۱۲ و ۱۰ ضلعیها، از درون دایره پدید می‌آیند؛ رشد می‌یابند و طرحهای بدیعی را به دست می‌دهند. (رجوع شود به بخش روش ترسیم نقوش هندسی)

تعريف نقوش هندسی

نقوش هندسی، نقوشی هستند که تحت یک قالب منظم و مشخص درآمده و از قواعد معین هندسی پیروی می‌کنند ولی در این بین تفکر و سلیمانی هنرمند طراح، نقش به سزاپی در آفرینش نقوش جدید و متفاوت دارد. نقوشی که با قرار گرفتن در کنار هم

شکل ۴۱— پاراوان گرده‌سازی شده معرف مشبك

همان‌طور که مشخص است در اساس روش‌شناسی یا طرح‌ریزی معماری اسلامی، پایه‌ای استوار در میان بوده است. شبکه اساسی که بر آن نقشه‌ها طرح می‌شوند دارای گونه‌ای بگانگی و وحدت بودند.

ولی آزادی در گزینش طرح، میدانی برای آفرینش هنری و گسترش شیوه خاص بومی و محلی فراهم کرده که این امر باعث تنوع بسیاری شده بود.

در اسلام، بر چهارگونه و چهار بخش بودن هر چیزی اشاره شده است؛ مثل چهارفصل سال، چهار جهت اصلی، چهار عنصر اصلی حیات و نظایر آن. از این‌رو، بر عدد چهار و چهار ضلع و ستون و بخش بودن بسیاری چیزها تأکید شده است و بر پایه همین تفکر است که می‌توانیم به وضوح بینیم که بلافضله دایره بر یک چهارضلعی نشانده شده است به‌طوری که بخش اعظم معماری اسلامی بر این پایه استوار گردیده است.

روش ترسیم نقش هندسی
برای بررسی نقش و نگارها از نظر محاسبات، می‌توان از سه مأخذ موجود استفاده کرد :

کاربرد نقش هندسی در هنر معماری یک معماری جامع، شامل موارد و اجزای مختلفی است و در عین حال که خود از نظم و گسترش مشخصی برخوردار است. تمامی اجزای آن نیز دارای سازمانی معلوم و مشخص‌اند. سازماندهی عوامل ساختمانی و آرایشی مانند ستونها، طاق‌ها، دیواره‌ها، پنجره‌ها و تناسبات آنها نیز، با ابعاد کلی ساختمان هماهنگی می‌یابند و در کل، پیکره‌ای هماهنگ را تشکیل می‌دهند. از این‌روست که معماری را «موسیقی مجسم» خوانده‌اند.

قدما برای نقشه‌کشی یا طراحی ساختاری هندسی از ترکیب مربع (مثلاً شبکه‌های مربعی) و مثلث (مثلث قائم‌الزاویه یا نسبت به ۵: ۴: ۳) و مثلثهای متساوی الساقین که به نسبت‌های ۲: ۱: ۱: ۸، ۱: ۸: ۵ و ۸: ۵ (نسبت ارتفاع به قاعده) درست شده بودند، استفاده می‌کرده‌اند.

این طرح‌ها با روش هندسی تکثیر یابنده‌ای بر پایه دایره و چندضلعیهای محاطی، محیطی، اقطار، شعاع و قطرهای چهارضلعی، به ترتیب ساخته شده‌اند تا خطهای مشبك اصلی را که کاملاً با خطهای حاشیه‌ای طرح ساختمان مربوط هستند پدیدار سازند.

برای تحلیل محاسبات یا تقسیمات یک نقش و نگار، اساس تشخیص، این دفاتر و اطلاعات اند. ولی متأسفانه این دفاتر و اطلاعات نمی‌توانند پاسخگوی سوالات یک بررسی کامل باشند، چرا که نقش و نگارهای دفاتر یا بدون خطهای قاعده ترسیم شده‌اند یا خطهای قاعده را از داخل نقش پاک کرده‌اند. در صفحات بعد، نمونه‌هایی از نقوش هندسی به همراه روش ترسیم بعضی از آنها ارائه خواهد شد.

- ۱- نقش و نگارهای موجود در طرحهای معماری
- ۲- دفاتر گره یا طومارها، که از پیشینیان به یادگار مانده‌اند (اگر در دسترس باشند)
- ۳- تجربه استادان فن در قدیم، استادان برای حفظ و انتقال نقشهای آفریده شده، آلبومهایی داشتند که سیماهی نقش و نگار را در آن می‌کشیدند. این آلبومها معروف به «دفتر یا طومار گره» بودند.

شكل ۴۴- طبل چاکدار یا طبل دو لنگی

شكل ۴۳- سِکِرون هشت و زهره

شكل ۴۲- تُکه

شكل ۴۶- شمسه‌نه

شكل ۴۵- طبل پاگیوه یا طبل گیوه یا

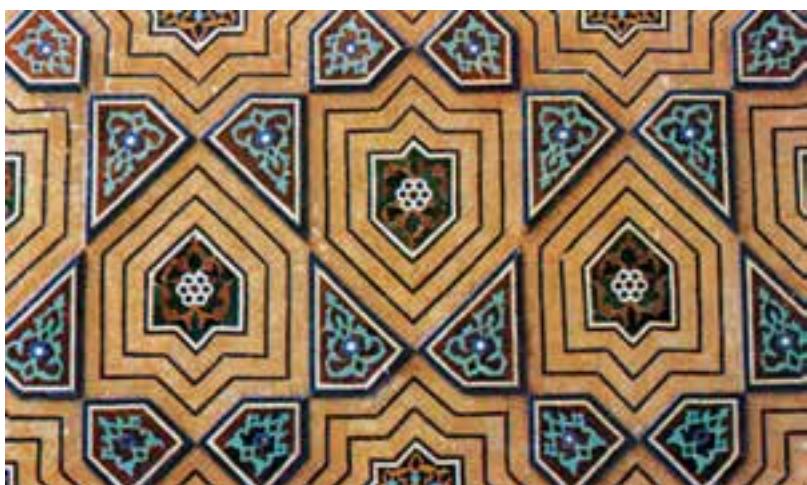
شكل ۴۹- پیلی ترنج سرخود

شكل ۴۸- شمسه‌دوازده

شكل ۴۷- سِکِرون کُندُش

شکل ۵۱—دانه

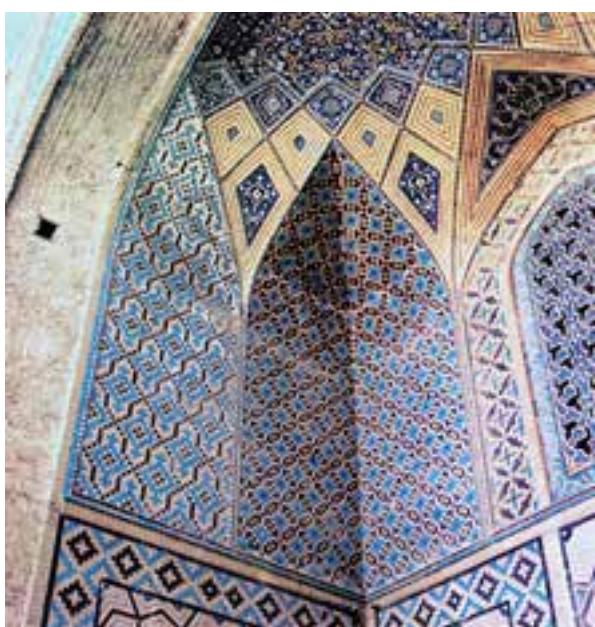
شکل ۵۰—موج کشیده

شکل ۵۳—سُرمه‌دان

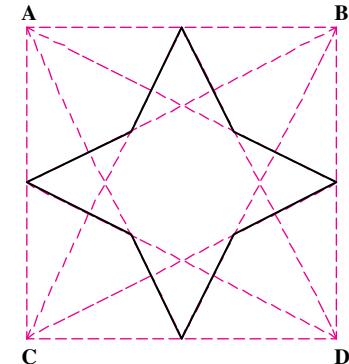
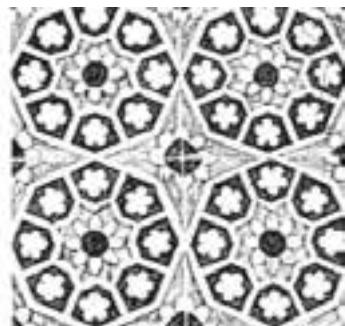
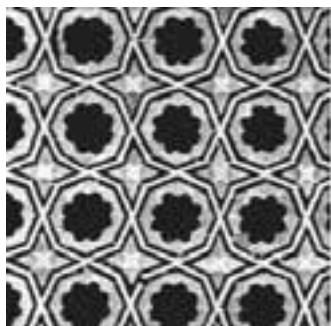

شکل ۵۲—موج آسیابی

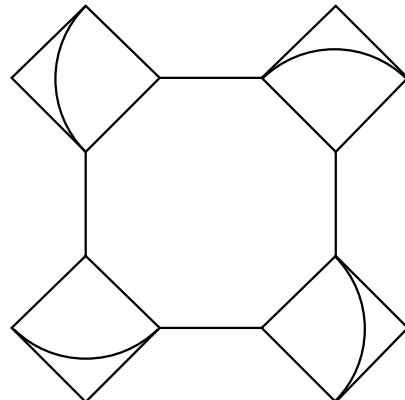
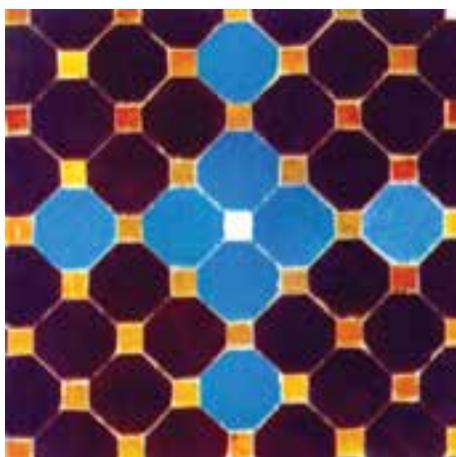
شکل ۵۴—موج

چهار لنگه: مربع ABCD را رسم و از وسط هر ضلع به دو رأس مقابل آن وصل می‌کنیم. خطوط پر رنگی که در شکل مشخص شده‌اند چهار لنگه را تشکیل می‌دهند.

شکل ۵۵

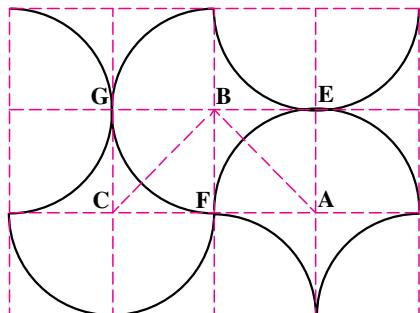
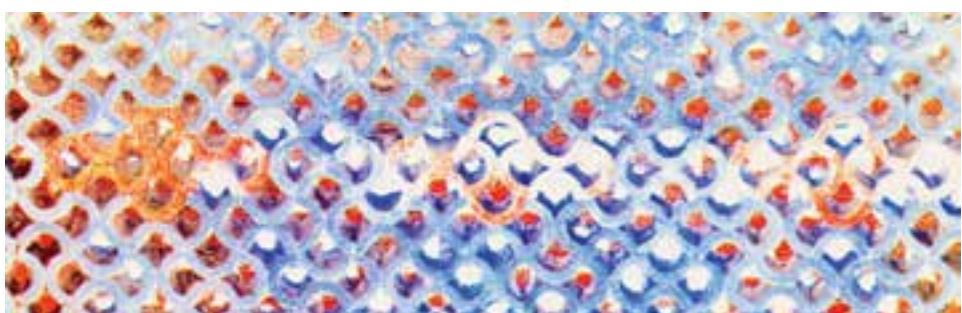
هشت و صابونک یا هشت و مربع: پس از رسم هشت ضلعی منتظم، روی چهار ضلعی متناوب آن، چهار مربع رسم می‌کنیم.

شکل ۵۶

سینه باز: روی جدول شطرنجی، پایه پرگار را در رأس مربع روی نقطه A قرار می‌دهیم و به شعاعی برابر یک ضلع مربع (AF)، کمانی معادل 18° درجه رسم می‌کنیم. این نیمداایره دو مربع را دربر می‌گیرد. سپس از نقطه A قطر مربع AFBE را مانند دو کمان قبل عمل می‌کنیم.

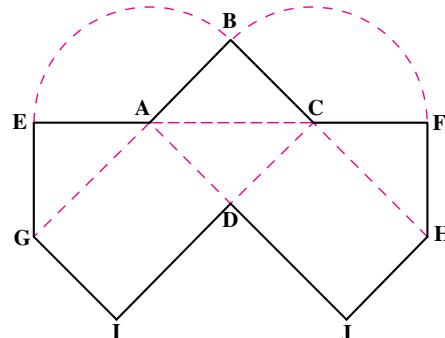
سینه باز: روی جدول شطرنجی، پایه پرگار را در رأس مربع روی نقطه A قرار می‌دهیم و به شعاعی برابر یک ضلع مربع (AF)، کمانی معادل 18° درجه رسم می‌کنیم. این نیمداایره دو مربع را دربر می‌گیرد. سپس از نقطه A قطر مربع AFBE را

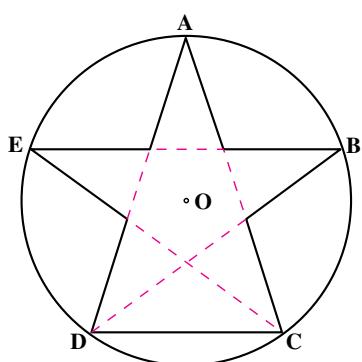
شکل ۵۷

سکرون هشت و «زهره»: مربع ABCD را رسم می کنیم. قطر AC و اضلاع مرتع را مطابق شکل امتداد می دهیم. طول AE و CF را به اندازه ضلع مرتع جدا کرده، دو عمود بر آنها اخراج می کنیم تا امتداد BC و BA را در G و H قطع کند. سپس از G و H دو خط موازی AD و DC رسم می کنیم تا امتداد CD و AD را در I و J قطع کند. خطوط پرنگ شکل نشان دهنده سکرون هشت و زهره هستند.

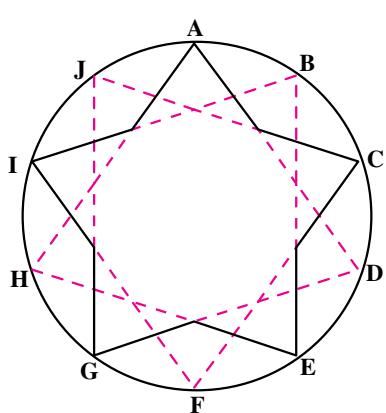

شکل ۵۸

شکل ۵۹

عروسک: دایره ای به مرکز O و شعاع OA رسم می کنیم. محیط آن را به پنج قسمت مساوی تقسیم می کنیم تا نقاط ABCDE به دست آیند. نقاط مزبور را مطابق شکل (از A به D و C به B به E و D به C به E و A) وصل می کنیم. خطوط پرنگی که در شکل مشخص شده اند عروسک را تشکیل می دهند.

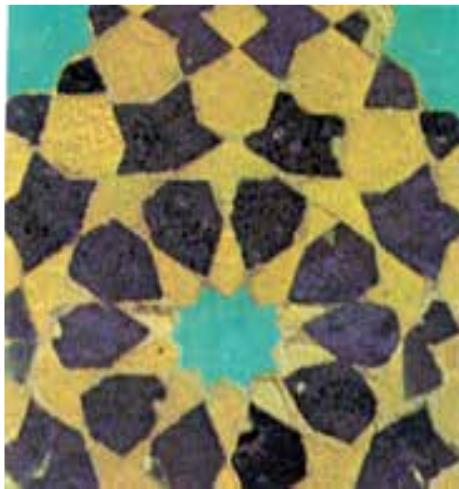

شکل ۶۰

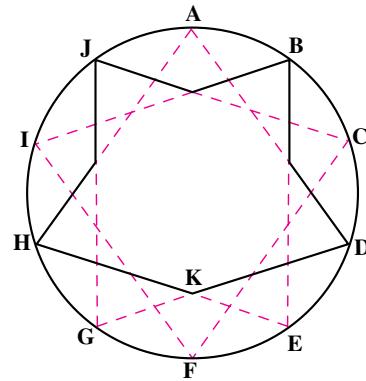
پنج پری کند شل: شمسه تند [ABC...J] مفروض است (نقطه چین). خطوط پرنگی که در شکل مشخص شده اند پنج پری کند شل را تشکیل می دهند.

پنج ته بریده: این نقش، بر اساس همان قاعدة پنج بری شل رسم می‌شود. مطابق شکل، از امتداد دو ضلع از این پنج بری و تقاطع آنها در نقطه K شکل پنج ته بریده حاصل می‌شود.

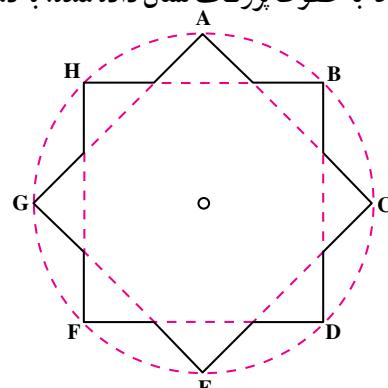
شکل ۶۱

شکل ۶۲

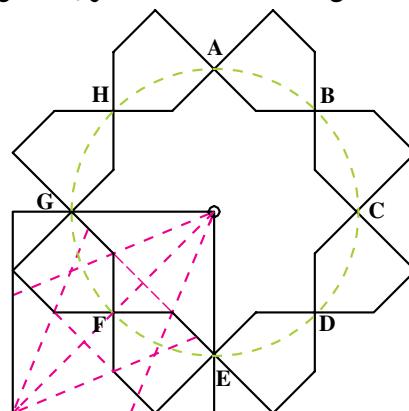
نصف شمسه هشت و تیز، نصف این شکل و ربع شمسه هشت و تیز، یک چهارم آن می‌باشد.

دانه زمینه هشت و سلی: پس از رسم شمسه هشت و تیز ABC...H و امتداد دادن اضلاعی که در شکل مشخص شده‌اند، شکل دانه، که با خطوط پرنگ نشان داده شده، به دست می‌آید.

شکل ۶۳

شمسه هشت و تیز یا شمسه چهار سلی بازو بندی: دایره‌ای به مرکز O و شعاع OA رسم می‌کنیم. محیط آن را به هشت قسمت مساوی تقسیم و نقاط تقسیم را یک در میان به هم وصل می‌کنیم. (از C به A، از B به ... D از G به A). همانند شکل بالا [خطوط پرنگی که در شکل مشخص شده‌اند شمسه هشت و تیز را تشکیل می‌دهند.

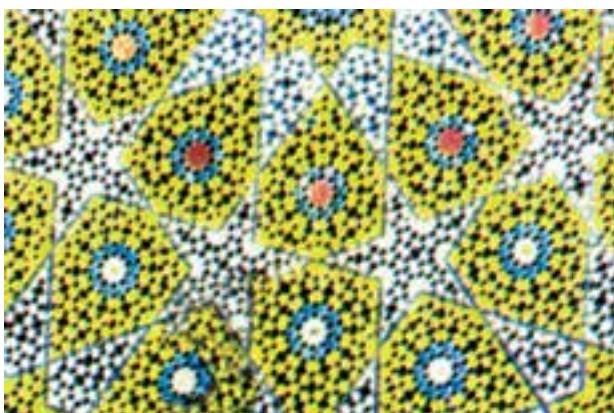

مثلاً امتدادهای AE و BC یکدیگر را در F قطع می‌کنند. خطوط پررنگی که در شکل مشخص شده‌اند ترنج تند را تشکیل می‌دهند.

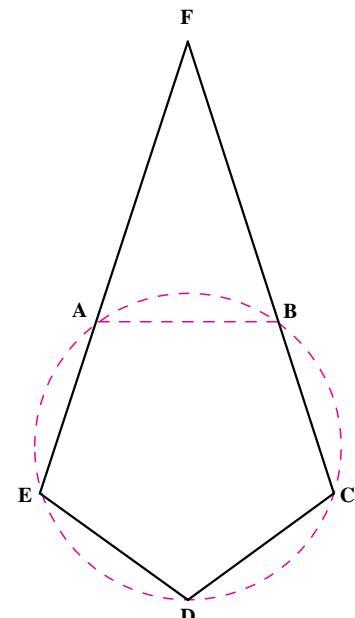
شکل ۶۴

به...از D به A) خطوط پررنگ، ستاره یا پنج پری تند را نشان می‌دهند.

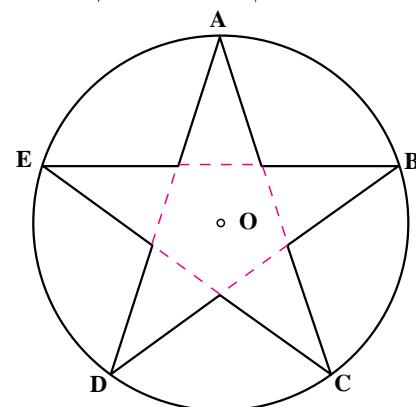

شکل ۶۵

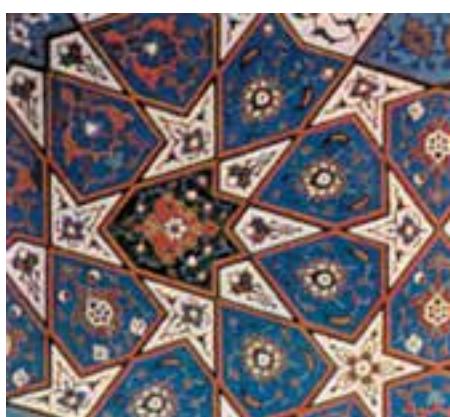
ترنج تند: پنج ضلعی منتظم ABCDE را رسم می‌کنیم و دو ضلع غیر مجاور آن را ادامه می‌دهیم تا یکدیگر را قطع کنند.

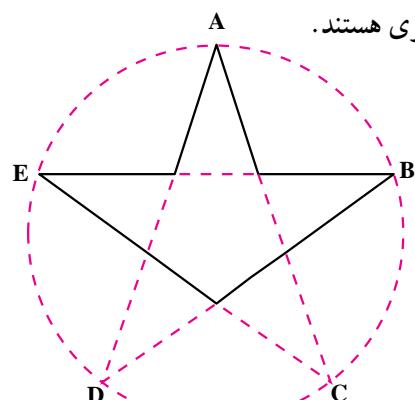
ستاره یا پنج پری تند: دایره‌ای به مرکز O و شعاع OA رسم می‌کنیم. آن را به پنج قسمت مساوی تقسیم کرده، نقاط را یک در میان مطابق شکل به هم وصل می‌کنیم. (از A به C، از

ترقه یا سه پری یا قمی: در اینجا از همان قاعده تقسیمات ستاره (پنج پری تند) استفاده می‌شود. خطوط پررنگ شکل، نشان دهنده سه پری هستند.

شکل ۶۶

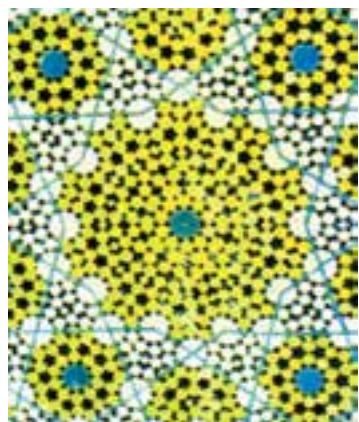
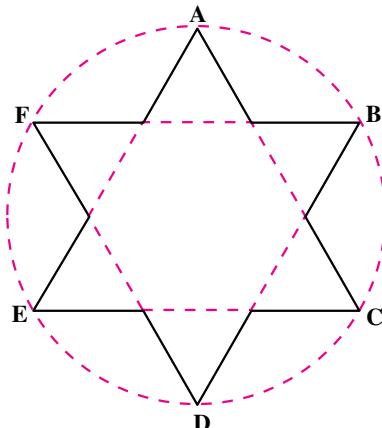

(...) به F، ... C، ... E، ... D، ... B، ... A) خطوط پرنگ شکل، نشان دهنده شش پری هستند.

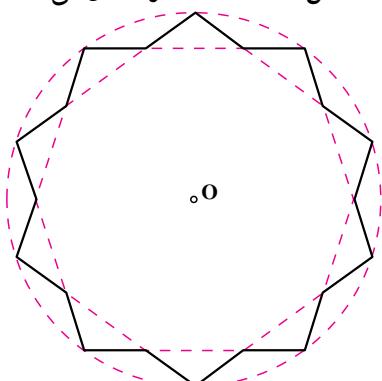
شکل ۶۷

شش پری: محیط دایره را به شش قسمت مساوی تقسیم کرده، نقاط تقسیم را یک در میان به هم وصل می‌کنیم. (A) به

شکل ۶۸

شمسه ده کند: پس از ترسیم دایره O و تقسیم آن به ده قسمت مساوی، نقاط تقسیم را یک در میان به هم وصل می‌کنیم. خطوط پرنگ شکل شمسه ده کند را نشان می‌دهند.

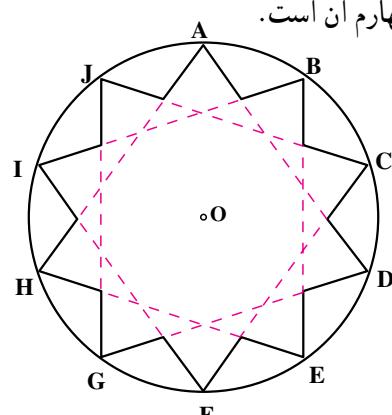
شمسه ده تند: دایره‌ای به مرکز O و شعاع OA رسم می‌کنیم. محیط آن را به ده قسمت مساوی تقسیم می‌کنیم. نقاط حاصل را مطابق شکل، دو در میان (از A به D، از B به E... از C به J) به هم وصل می‌کنیم. خطوط پرنگی که در شکل مشخص شده‌اند شمسه تند را تشکیل می‌دهند.

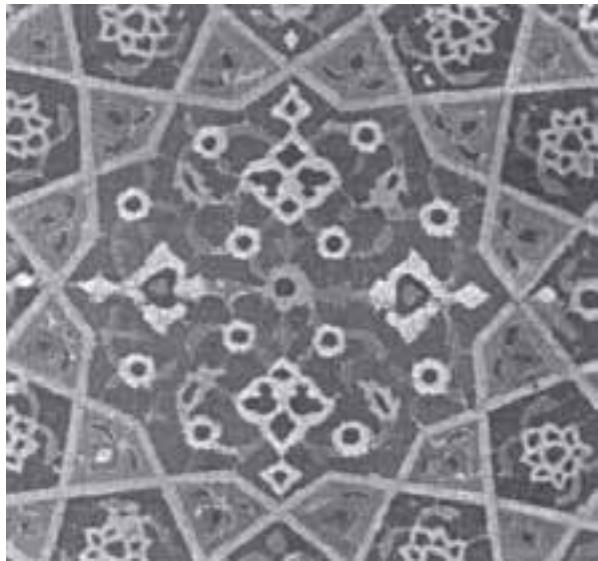
توضیح: نیم شمسه تند، نصف این شکل و ربع شمسه

تند، یک چهارم آن است.

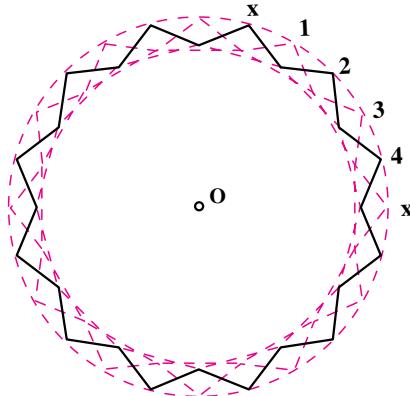

شکل ۶۹

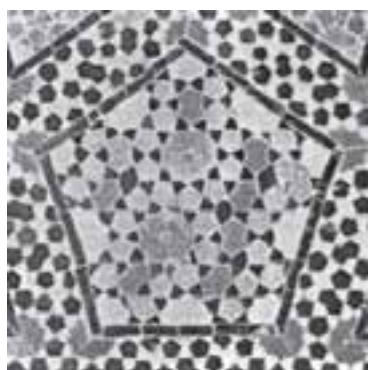

شمسهٔ دوازده: دایرهٔ O را به بیست و چهار قسمت مساوی تقسیم کرده، نقاط تقسیم را چهار در میان به هم وصل می‌کنیم. خطوط پرنگ شکل شمسهٔ دوازده را نشان می‌دهند.

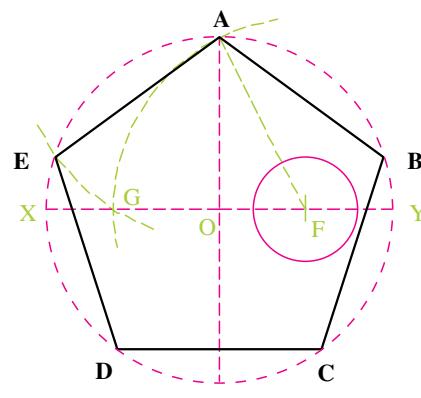
شکل ۷۰

می‌کنیم تا قطر XY را در نقطهٔ G قطع کند. آن‌گاه به مرکز A و شعاع AG کمان دیگری رسم می‌کنیم. تا دایره را در نقطهٔ E قطع کند. AE یکی از پنج ضلع شکل مورد نظر است.

شکل ۷۱

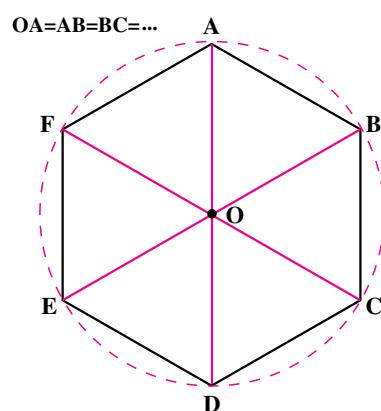
پنج کند (پنج ضلعی منتظم): دایره‌ای به مرکز O و شعاع دلخواه رسم می‌کنیم. سپس دو قطر عمود بر هم XY و AH را رسم کرده، به مرکز F، OY، AF، و شعاع AE، کمانی رسم

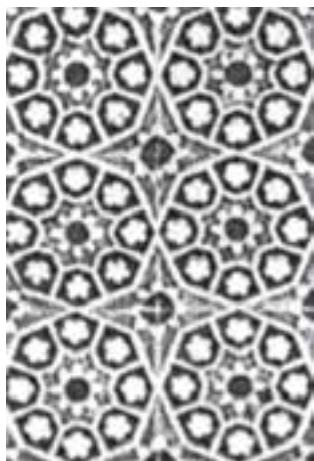
شش ضلعی منتظم: هر ضلع شش ضلعی منتظم برابر است با شعاع دایرهٔ محیطی آن.

شکل ۷۲

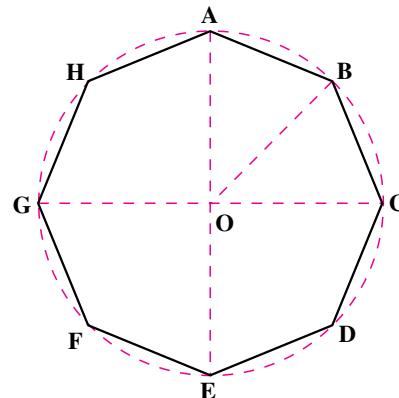

متقاطع می‌گردد و کمان AC را نصف می‌کند. طول AB یا BC یک ضلع از هشت ضلعی است.

شکل ۷۳

هشت ضلعی منتظم: دایره‌ای به مرکز O و شعاع دلخواه رسم می‌کنیم. دو قطر عمود بر هم GC و AE را رسم کرده، نیمساز زاویه AOC را می‌کشیم. این نیمساز در نقطه B با دایره

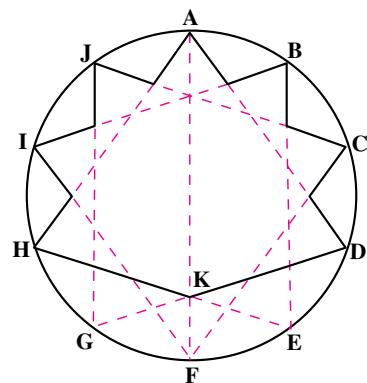
شکل ۷۴

کمان اول را در نقطه C قطع کند. از C به E و F وصل می‌کنیم تا تکه به دست آید.

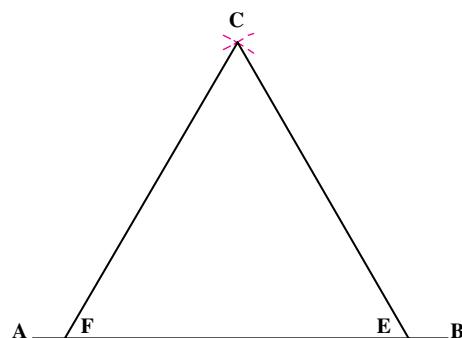

شکل ۷۵

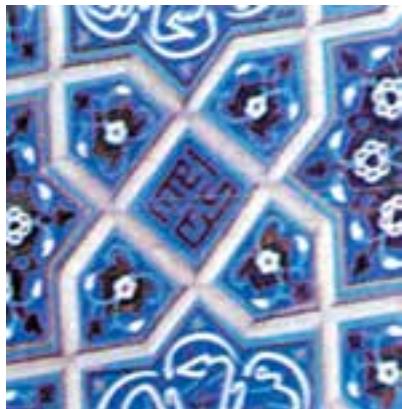
ته بربده: شمسهٔ تن [ABC...J] مفروض است (نقطه چین). خطوط پرنگی که در شکل مشخص شده‌اند شمسهٔ ته بربده را تشکیل می‌دهند.

تکه: خط AB مفروض است. به اندازه دلخواه FE روی آن جدا می‌کنیم. سوزن پرگار را در نقطه E قرار داده به اندازه FE کمانی در بالای خط AB می‌کشیم. سپس سوزن پرگار را در F می‌نهیم و به همان اندازه FE کمان دوم را به نحوی می‌کشیم که

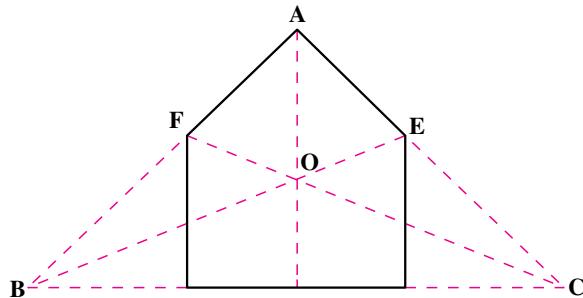

ترتیب در F و E قطع می‌کنند. از E و F دو عمود بر BC فرود می‌آوریم. خطوط پررنگ شکل، نشان دهندهٔ سلی هستند.

شکل ۷۶

سلی: مثلث قائم الزاویه متساوی الساقین ABC مفروض است. نیمسازهای رؤوس B و C، دو ضلع AB و AC را به

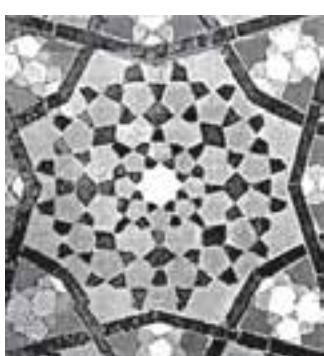
شکل ۷۶

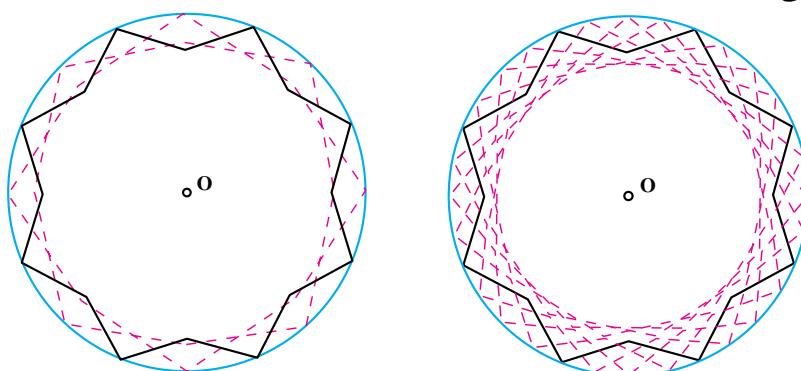
شکل ۷۷

خطوط را در دایرهٔ پنج در میان به شکل یک در میان پررنگ می‌کنیم و در دایرهٔ شش در میان به شکل سه در میان پررنگ می‌نماییم. خطوط پررنگ شکل، نشان دهندهٔ شمسهٔ کند هستند.

شمسهٔ هشت کند یا شمسهٔ هشت و چهار لنگه: دایرهٔ O را به سی و دو قسمت مساوی تقسیم و نقاط تقسیم را مطابق شکل متناوباً پنج در میان یا شش در میان به هم وصل می‌کنیم. سپس

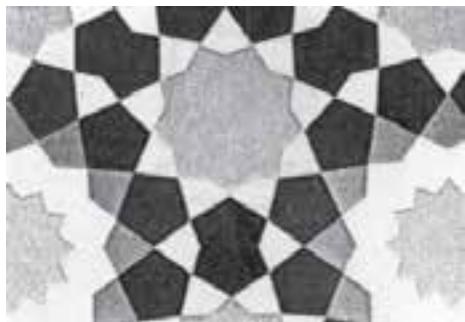

شکل ۷۸

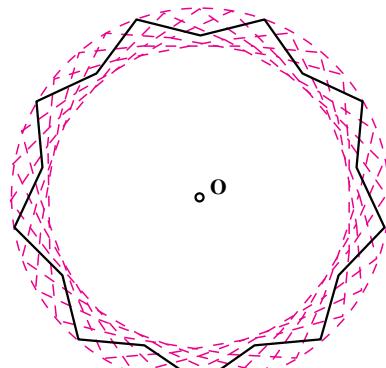

خطوط پررنگ شکل، نشان دهنده شمسه نه هستند.

شمسه نه: دایره O را به سی و شش قسمت مساوی تقسیم و نقاط تقسیم را، مطابق شکل، شش در میان به هم وصل می کیم.

شکل ۷۹

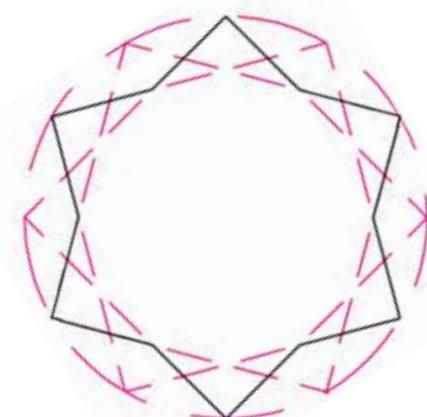

نقاط تقسیم را یک در میان به هم وصل می کیم. مطابق شکل شش پری کند یا شمسه شش کند: پس از ترسیم دایره و تقسیم آن به دوازده قسمت مساوی (به وسیله سه ربع در دایره)،

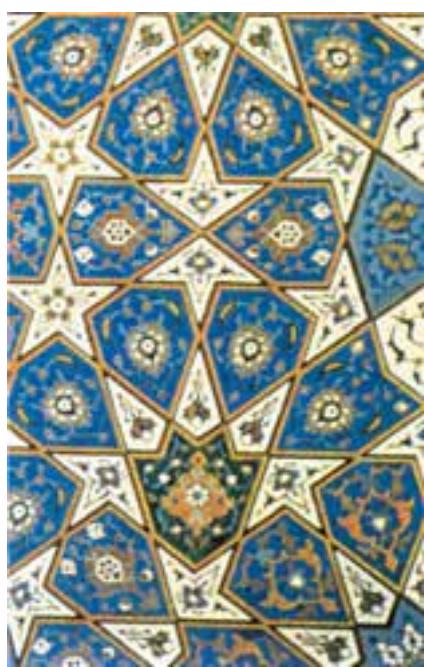

شکل ۸۰

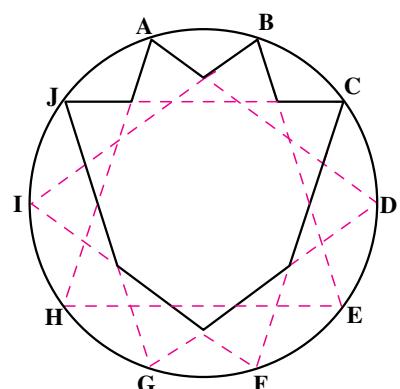
چنان را تشکیل می دهند.

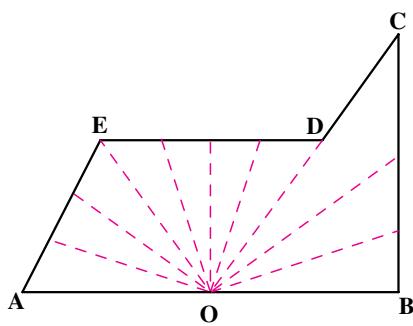
برگ چnar: شمسه تنnd [ABC...J] مفروض است (نقطه چن). خطوط پررنگی که در شکل مشخص شده اند برگ

شکل ۸۱

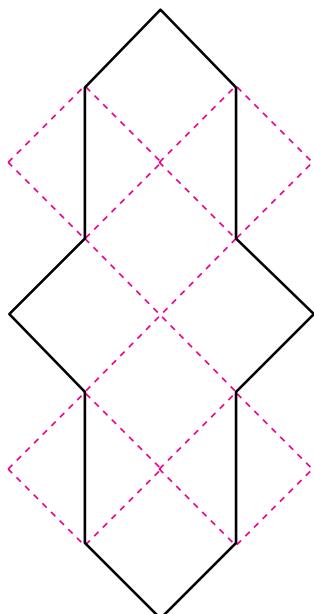

موج: روی خط AB، نقطه O، در وسط AB، در نظر می‌گیریم و این زاویه نیم صفحه را به ده قسمت مساوی تقسیم کرده، خطوط قاعده را رسم می‌کنیم. خط هفتم قاعده، در نقطه C با عمودی که از A خارج می‌کنیم متقاطع می‌شود. از نقطه D وسط OC، خطی به موازات AB رسم می‌کنیم تا خط سوم قاعده را در نقطه E قطع کند، از E به A وصل می‌کنیم. یک چهارم شکل به دست می‌آید که می‌توان آن را کامل کرد.

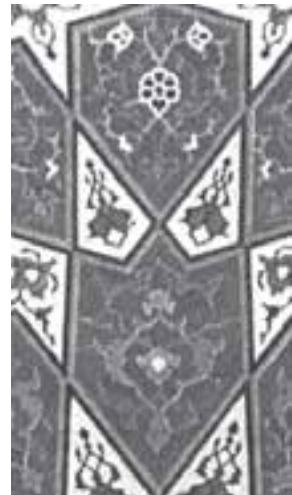
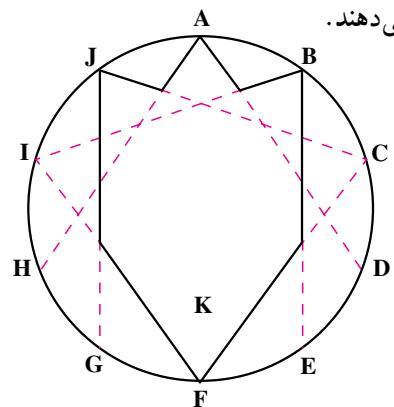
شکل ۸۴

موج کشیده: مطابق شکل، از وصل کردن رؤوس ده مربع مجاور، موج کشیده حاصل می‌شود (خطوط پرنگ).

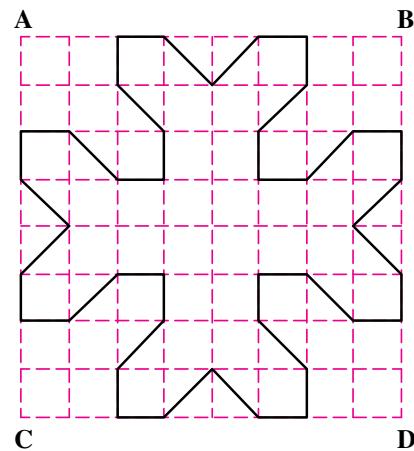
شکل ۸۵

دانهٔ تند: شمسهٔ تند [ABC...J] مفروض است (نقطهٔ چین). خطوط پرنگی که در شکل مشخص شده‌اند، دانه را تشکیل می‌دهند.

شکل ۸۲

موج آسیابی: مربع ABCD را به زمینهٔ شطرنجی هشت در هشت تقسیم می‌کنیم. خطوط پرنگی که در شکل مشخص شده‌اند، موج آسیابی را تشکیل می‌دهند.

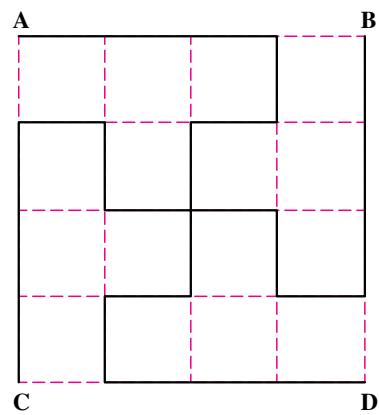

شکل ۸۳

می‌کنیم تا زمینهٔ شطرنجی به دست آید. خطوط پررنگی که در شکل مشخص شده‌اند پیلی را تشکیل می‌دهند.

پیلی: مربع ABCD را رسم می‌کنیم. اضلاع آن را به چهار قسمت مساوی تقسیم و نقاط تقسیم را مطابق شکل به هم وصل

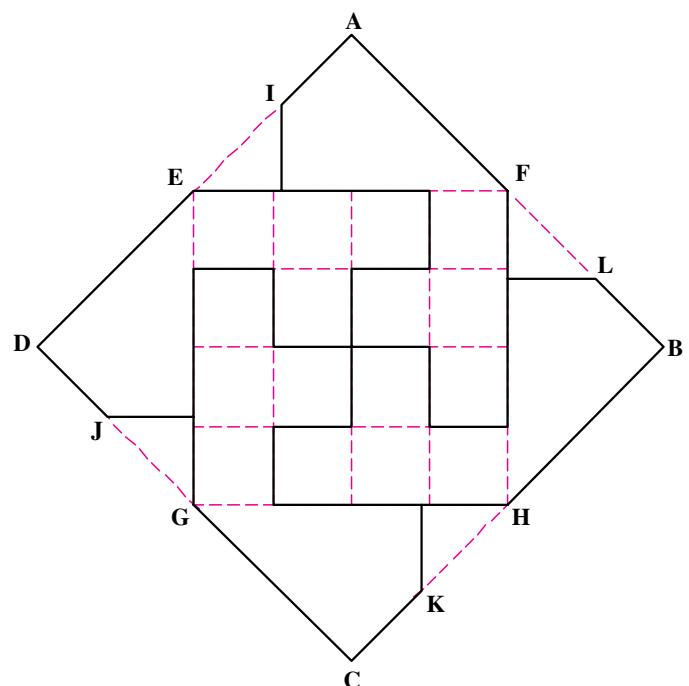

شکل ۸۶

و AEF را رسم می‌کنیم تا ضلع مقابل خود از مربع ABCD را به ترتیب در نقاط J، K، L و I قطع کنند. در بیان، از این نقاط، چهار عمود بر اضلاع مربع EFGH فروд می‌آوریم. خطوط پررنگ شکل، پیلی ترنج سرخود را نشان می‌دهند.

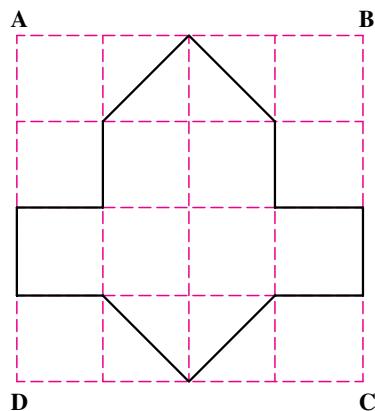
پیلی ترنج سرخود: مربع ABCD را رسم می‌کنیم. سپس از وصل کردن اواسط اضلاع مربع، مربع دیگری به دست می‌آوریم که آن را EFGH می‌نامیم. در داخل این مربع، یک پیلی رسم می‌کنیم. سپس نیمساز هر یک از زوایای BFG، CGH، DHE و AEF را رسم می‌کنیم. این نیمسازها با اضلاع مربع EFGH متقاطع می‌شوند و مراحل پیشین را تکرار می‌کنند.

شکل ۸۷

چهار تقسیم کرده، رئوس مربعهای واحد را مطابق شکل به هم وصل می‌کنیم.

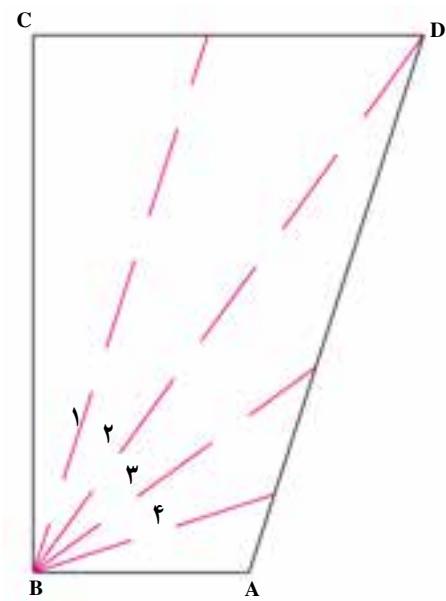
سِکِرون هشت و پیلی یا سکرون در سکرون : مربع ABCD را رسم می‌کنیم و آن را به زمینهٔ شطرنجی چهار در

شکل ۸۸

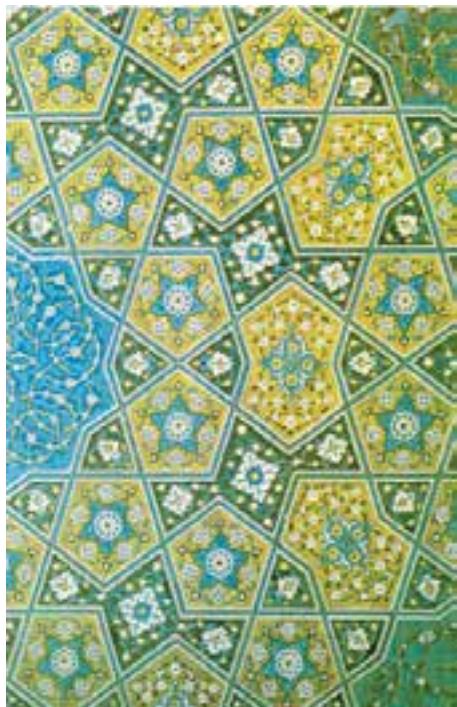
قاعده را در D قطع کند. از D خطی موازی AB رسم می‌کنیم تا ضلع دیگر زاویه B را در نقطه C قطع کند. به این ترتیب یک چهارم شکل حاصل می‌شود، که می‌توان آن را کامل کرد.

گیوه: زاویه قائمه B مفروض است. آن را به پنج قسمت مساوی تقسیم کرده خطوط قاعده را می‌کشیم. نقطه A روی یک ضلع زاویه به اندازه‌های دلخواه جدا می‌کنیم. از A خطی موازی خط اول قاعده B رسم می‌کنیم (خط ۱) تا خط دوم

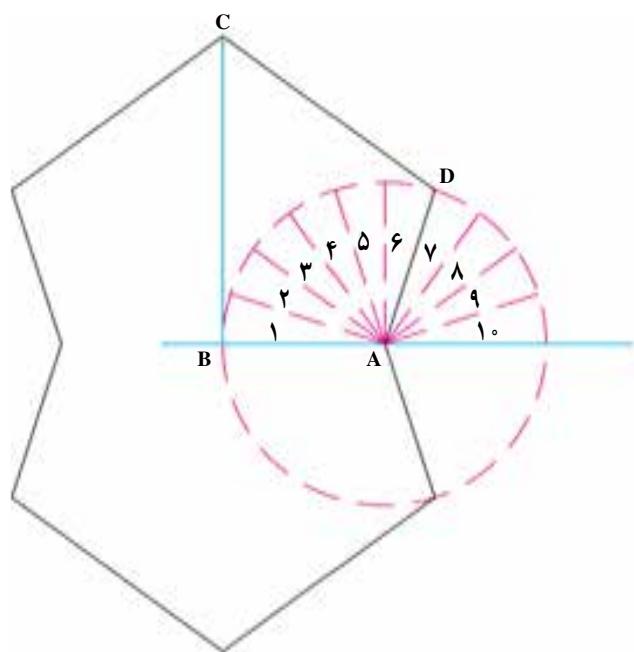

شکل ۸۹

موازی خط دوم قاعده رسم می‌کنیم تا عمودی را که بر AB اخراج کرده‌ایم در نقطه C قطع کند. به این ترتیب یک چهارم شکل رسم شده است و می‌توان آن را کامل کرد.

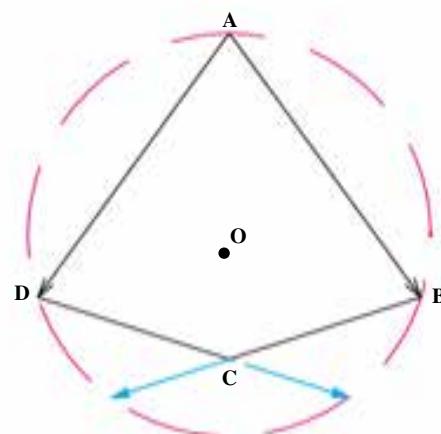
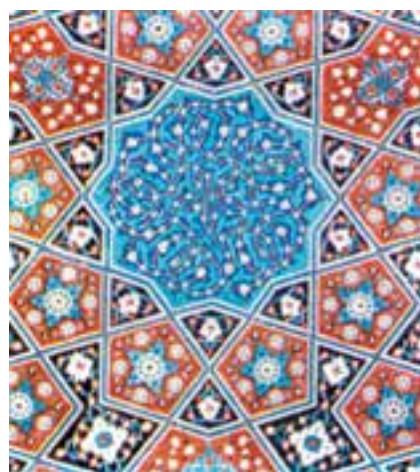
طلب کند: زاویه نیم صفحه A را به ده قسمت مساوی تقسیم می‌کنیم و خطوط قاعده را می‌کشیم. نقطه B را روی یک ضلع از این زاویه انتخاب کرده، عمودی از آن خارج می‌کنیم و به اندازه AB روی خط ششم قاعده جدا می‌کنیم تا نقطه D خطی

شکل ۹۰

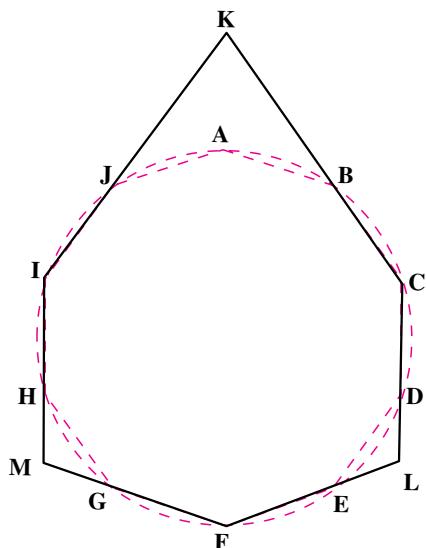
مطابق شکل به هم وصل می‌کنیم. خطوط پرنگی که در شکل مشخص شده‌اند ترنج کند را تشکیل می‌دهند.

ترنج کند: دایره‌ای به مرکز O و شعاع OA رسم می‌کنیم. محیط آن را به ده قسمت مساوی تقسیم و نقاط تقسیم را از نقطه A یک بار از سمت چپ و یک بار از سمت راست دو در میان

شکل ۹۱

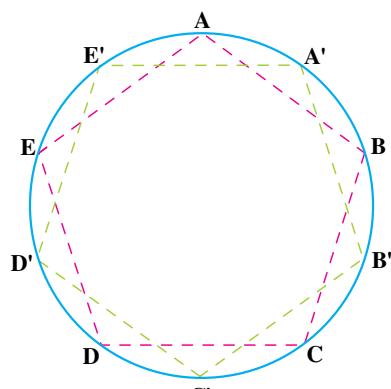
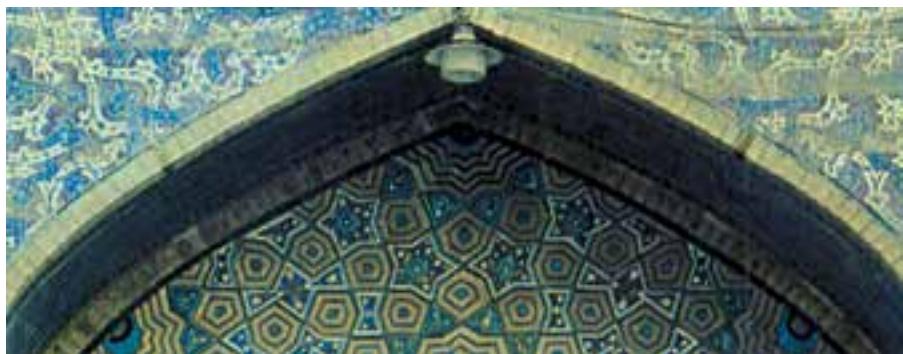
شش تند: ده ضلعی [ABC...J] را رسم می‌کنیم. دو ضلع BC و IJ را امتداد می‌دهیم تا یکدیگر را در نقطه K قطع کنند. همچنین از امتداد CD و FE نقطه L حاصل می‌شود و نقطه M از امتداد FG و IH به دست می‌آید. شکل مسدود KCLFMI را شش تند می‌گویند.

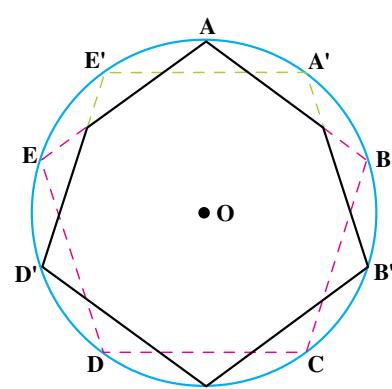
شکل ۹۲

وصل می‌نماییم. خطوط پرنگی که در شکل مشخص شده‌اند
شش کند شل را تشکیل می‌دهند.

شش کند شل: دایره‌ای به مرکز O و شعاع دلخواه رسم
می‌کنیم و محیط آن را به ده قسمت مساوی تقسیم می‌کنیم. دو
پنج ضلعی درون آن رسم نموده و سپس مانند شکل آنها را به هم

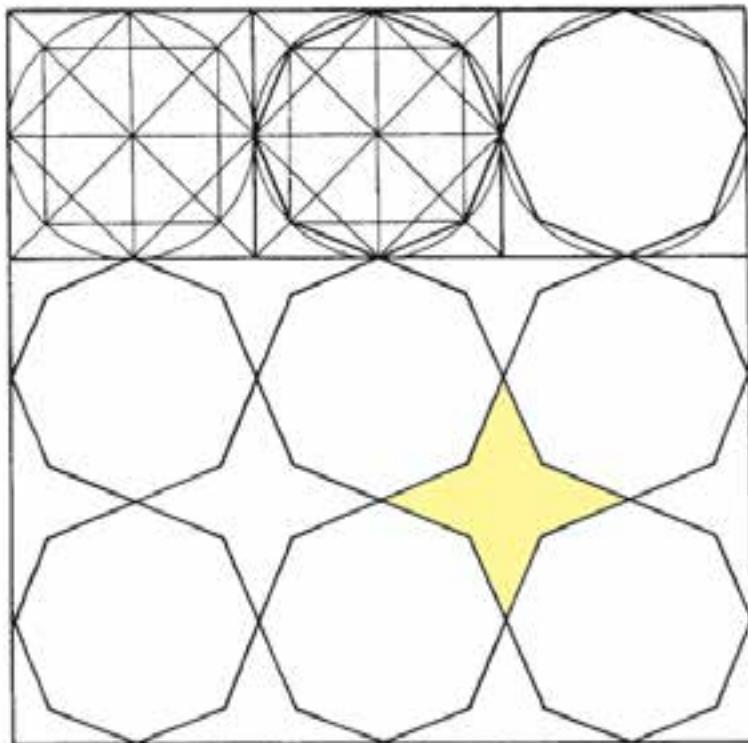

الف

ب

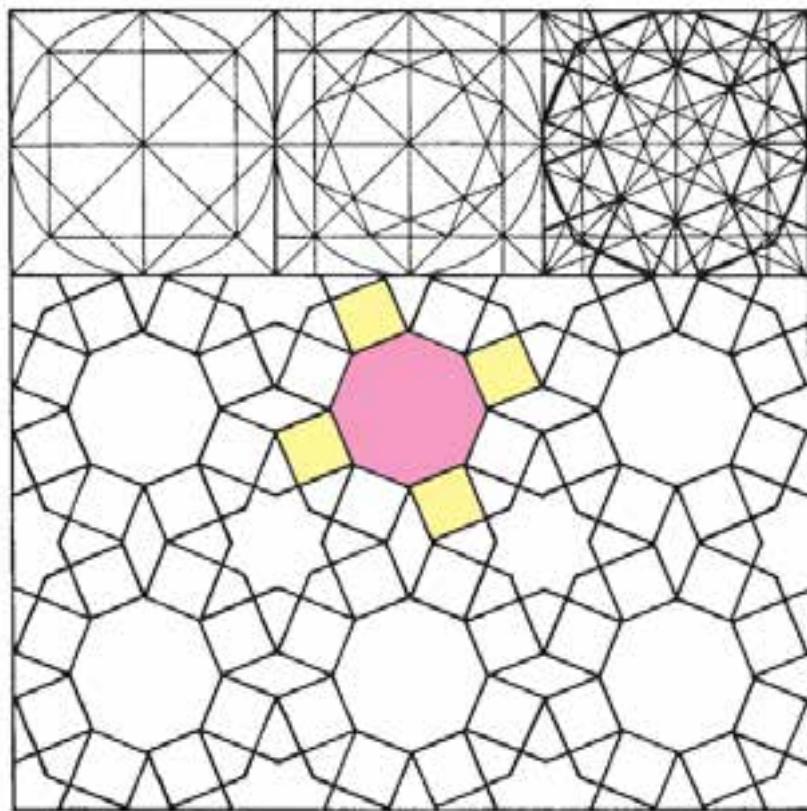
شکل ۹۳

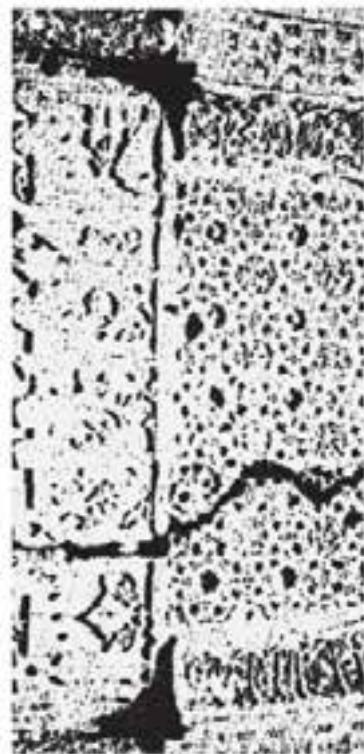
طرز ترسیم کامل شکل ۵۵ (چهار لنگه)

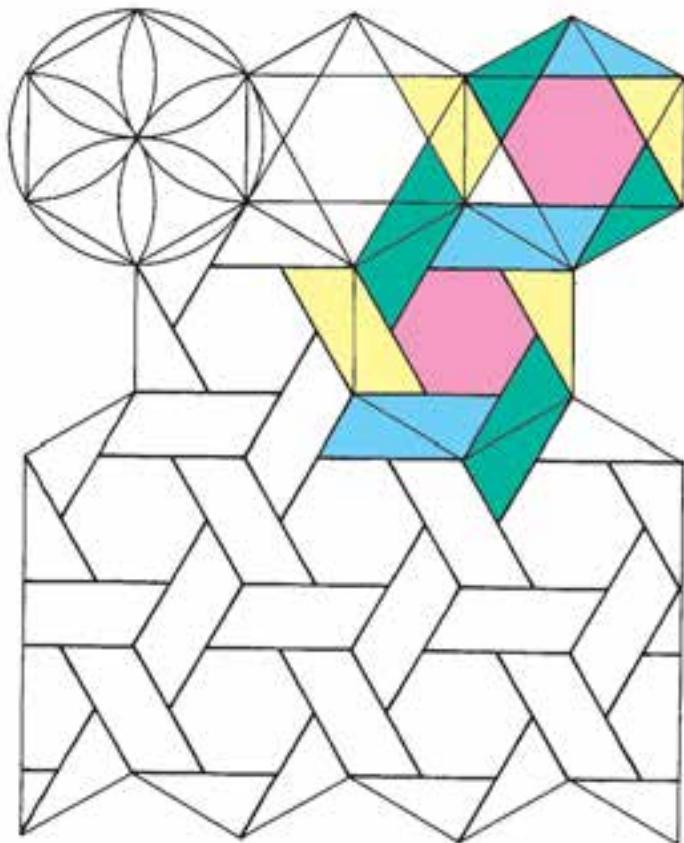
مسجد جامع فرومد، ایران، از قرن ۷ هـ/۱۳ م.

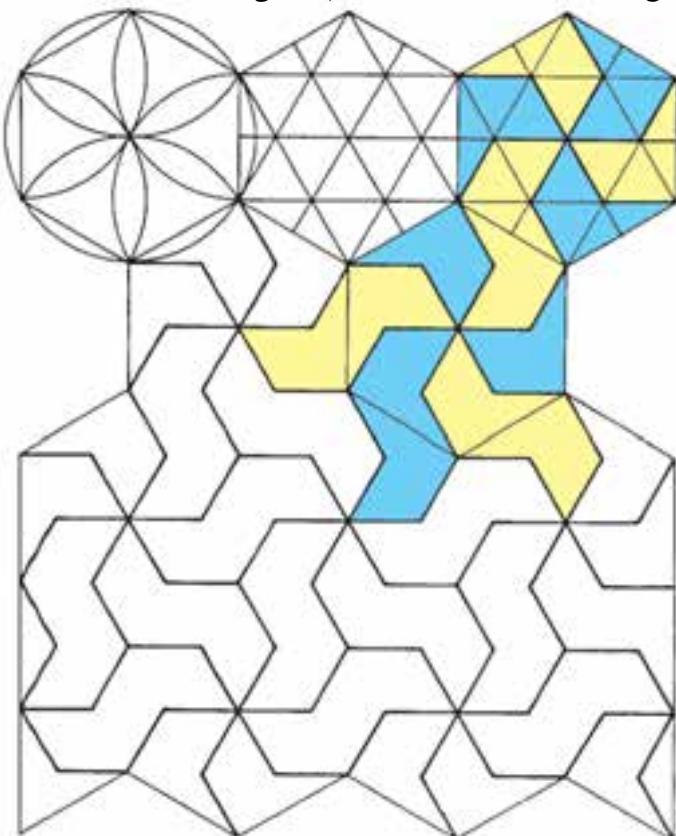
طرز ترسیم کامل شکل ۵۶ (هشت و صابونک یا هشت و مریع)

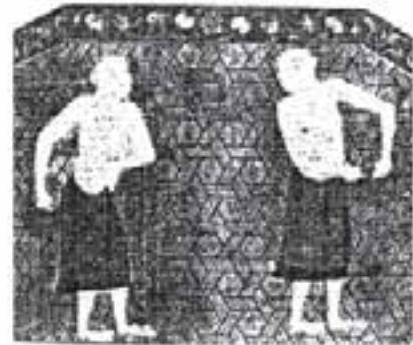
قسمتی از آرامگاه خواجه اتابک،
کرمان، ایران از قرن ۶ هـ/۱۲ م.

یک نوع دیگر از به کار گیری شش ضلعی منتظم (توضیح بیشتر شکل ۷۲) در کار عنصری دیگر

به کار گیری قالب شکل بالایی (شش ضلعی منتظم) با تداخل در هندسه شش ضلعی کاری،
که منجر به پیدا یش شکل جدیدی شده است.

از خمسه نظمی، هرات، افغانستان، مورخ ۸۹۹ ه/ ۱۴۹۴ م.

برج مزار، خرقان، ایران، مورخ ۴۵۹ ه/ ۱۰۶۷ م.